

Volarský zpravodaj



ROČNÍK XLIX

4-5

DUBEN / KVĚTEN 2020

ROUŠKY Z VOLAR

.....
Volarský domeček
se změnil na textilní
firmu.

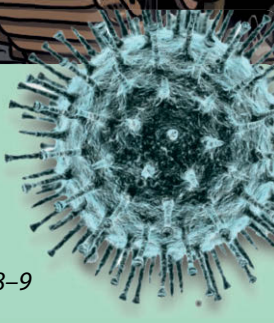
strana 6



ANKETA

.....
Městské
organizace
v době
epidemie.

strana 8-9



ZÁHADY

.....
Co se stalo v lese
před Chlumem?

strana 22-24





Kreativní odpoledne s Lucií Dvořákovou-Libverdovou.



Volarský literární večer s Ludkem Němcem.



Masopustní sobota patřila dětem...



... ale večer si maskarní užili dospělí.



Výchovný koncert pro základní školu.



Včelaři schůzovali v Chatě.



Na volarské radnici zavládl vlajka pro Tibet.

Foto: Jaroslav Pulkrábek, Jitka Nachlingerová



Oslava MDŽ se stihla na poslední chvíli.

Foto měsíce



V květnu 1945 nechal Národní výbor ve Volarech v třítisícovém nákladu vytisknout u Steinbrenera ve Vimperku pohlednici zachycující pohřeb obětí pochodu smrti. Za autora obrazu, který by měl viset v „domovské světnici“ volarských rodáků ve Waldkirchenu, je označován Robert Stubner, nebo je připisován neznámému americkému vojákovvi. Z prodeje pohlednice byly hrazeny náklady pohřbu.



Z VÝPISŮ USNESENÍ RADY MĚSTA KONANÉ V OBDOBÍ 20. 3. DO 1. 4. 2020

Schvaluje vyvěšení tibetské vlajky na budovu úřadu dne 10. 3. 2020 a připojení se tak k podpoře mezinárodní kampaně „Vlajka pro Tibet“.

Schvaluje příspěvkové organizaci KIC Volary pořádání veřejné sbírky ve prospěch Anežky Huječkové. Veřejná sbírka bude probíhat v období od 23. 3. 2020 do 10. 6. 2020.

Rozhodla prominout, na základě písemné žádosti, nájemné v objektech města Volary určené k podnikání u podnikajících osob samostatně výdělečně činných, které byly postiženy vyhlášením nouzového stavu, a to po dobu mimořádných opatření v souvislosti s COVID-19.

Schvaluje přijetí daru od pana Duc Duong Pham a spol., pro Město Volary v částce 20 000 Kč na výdaje spojené s koronavirovou krizí. Zároveň schvaluje návrh darovací smlouvy a pověřuje starostu jejím podpisem.

Kompletní výpisy usnesení najdete na webových stránkách města Volary.



■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. KVĚTNA 2020

Slovo na úvod

Před necelými dvěma měsíci se během několika dní zásadně změnily naše životy. Museli jsme se vzdát nejen svých zvyklostí, ale i svobod a práv, které jsme považovali za nedotknutelné. Nikdo z nás doposud nic podobného nezažil, nebyly zkušenosti, z kterých by se dalo čerpat, neexistovala zaručená řešení. Informace a pokyny byly často protichůdné, či dokonce nerealizovatelné. Záleželo na každém z nás, jak se k nastalé situaci postaví.

Jsem hrdý na to, že Volary se ctí obstály, že se vyrojilo velké množství lidí, kteří se i přes mnohá rizika zapojili do pomoci druhým, a to tak masivně, že jejich podaná ruka dosáhla daleko za hranice města. Většina Volaranů dodržovala nastavená pravidla, nechyběla tolerance a soudržnost. Za to vám všem patří velké dík.

Avšak je třeba říci, že zdaleka nejsme na konci cesty. Bojujeme s nepřítelem, který není vidět, přichází nepozorovaně a nečekaně. Přestože se život postupně vrací do zdánlivě všedních kolejí, netušíme, zda za několik málo dní se nebudeme muset vracet tam, kde jsme byli před měsícem. Ale já již dnes vím, že s vámi to zvládneme.

V roce 1863 zničil Volary požár, mnohým sebral vše. Volarané reagovali tak, jak vy dnes. Přestože se jim svět obrátil naruby, společným úsilím ho dokázali nejen vrátit zpět, ale dokonce jej učinit lepším. A tak již v roce 1871 na základě velkého rozmachu obce povýšil císař Volary na město.

I my se snažíme co nejdříve vrátit do města plnohodnotný život. Zároveň chceme být připraveni na podobné katastrofy. Drobným podnikatelům, kteří se výrazně podílejí nejen na prosperitě, ale i na kvalitě života města, jsme odpustili nájemné za městské prostory sloužící k podnikání. Uvědomujeme si, že v situacích, jako byla tato, má každá informace cenu zlata. Proto ve Volarech rozjíždíme aplikaci Mobilní rozhlas, která bude rychle a v dostatečné míře šířit informace jak z radnice k vám, tak naopak. Aplikace, která v krizové situaci může zachránit život, v době klidu přispět k rozvoji Volary a spokojenosti nás všech.

Nedokážu říci, jak bude vypadat náš život za půl roku, nedokážu vám říci, jak bude vypadat za měsíc, dokonce ani ve chvíli, kdy budete číst tyto řádky. Jen bych si přál, aby byl lepší nejen v porovnáním s dneškem, ale i s tím, jak jsme žili před epidemií. Už jen proto, že si možná mnohem více uvědomujeme, co je to svoboda, rodina a možnost pomoci, dávat i přijímat.

Vít Pavlík, starosta

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 325, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník, foto na poslední straně obálky Jiří Plachý. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Pustíme radost do našeho města

Jistě jste si všimli, že se před lékárnou něco děje. Vzniká zde květnatá louka. Na již připravené ploše brzy vysejí Technické služby města Volary směs letniček Equilibre. Jedná se o rychle rostoucí směs třinácti druhů letniček, které pokvetou od června do října. Je to další z plánovaných kroků Města Volary navazující na výstavbu včelína a produkci Volarského medu. To však ještě není vše. Brzy Město spolu s Volarským ochotnickým

spolkem VOSA a dětmi ze základní školy vysadí kvetoucí alej z třešní na vycházkovou trasu propojující Starou Lenorskou cestu s Finskými domky. Děti si spolu s rodiči budou moci vysadit strom, třeba jako vzpomínku na dobu, která sice nebyla lehká, ale lidé měli možnost se zastavit a věnovat se více svým blízkým.

*Jana Bártová,
místostarostka*



Asistenti prevence kriminality

Když jsme před rokem řešili kriminalitu v našem městě, vzali jsme si příklad ze sousedního města Vimperk. Tam již delší dobu pomáhají městské policii Asistenti prevence kriminality. Po společném setkání s našimi občany jsme byli přesvědčeni, že to je ta správná cesta i pro naše město. Tou jsme se také vydali. První věc, kterou jsme provedli, byla anketa mezi obyvateli města, z které jsme pak vycházeli při tvorbě Koncepce prevence kriminality na období 2020–2025. Koncepti můžete najít na webových stránkách města www.mestovolary.cz. Tam se také dozvíte, jak anketa dopadla.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se

do ankety zapojili, a tím napomohli k vytvoření strategického dokumentu, na základě kterého jsme žádali o dotaci Ministerstvo vnitra. Dobrou zprávou je, že jsme byli úspěšní, z Programu prevence kriminality na místní úrovni na rok 2020 jsme získali dotaci na mzdy a proškolení asistentů 610 800,- Kč.

Myslím, že již naše asistenty dobře znáte. Patří jim velké poděkování za jejich práci, která se ukazuje zvláště v současné době, kdy celý svět nebojuje s kriminalitou, ale hlavně s nemocí Covid-19.

*Jana Bártová,
místostarostka*



Ve zkratce

Volarští vietnamští podnikatelé mezi sebou vybrali 20 tisíc korun, které věnovali radnici na boj s koronavirem.



Mše svatá na Boží hod Velikonoční se uskutečnila ve velice komorním složení, neboť kostely jsou, stejně jako téměř vše ostatní, zavřeny. V květnu by se zřejmě již v omezeném rozsahu bohoslužby a další obřady konat mohly.



Volary přivítaly nové občanky. Ve středu 26. února místostarostka Volar Jana Bártová během slavnostního obřadu přivítala šestici chlapců a pět malých slečen jako nové občany města. Od začátku září do konce listopadu se ve Volarech narodilo celkem 15 dětí, mimo přítomných jedenácti, ještě čtyři další, a to výhradně děvčata.



V pátek 17. dubna poděkovalo vedení města zaměstnancům radnice za službu během probíhající epidemie. Od pondělí 20. dubna je již radnice otevřena ve standardních úředních hodinách.



Řetěz naděje pro Anežku

Jak se říká, chceš-li rozesmát Pána Boha, předlož mu své plány. A tak i my jsme si naplánovali letošní Velikonoce podle svého. A protože Velikonoce nejsou záležitostí několika málo dní, ale podle liturgického kalendáře letos končí až v samém závěru měsíce května, připravili jsme řadu velikonočních akcí i aktivit, včetně unikátní výzdoby náměstí, která byla podmíněna zapojením se do charitativního projektu Řetěz naděje. Tedy projektu pomáhajícímu konkrétnímu člověku v našem městě. Vybrali jsme si mladou slečnu Anežku Huječkovou a s rodiči se domluvili, co by jim v rámci možností nejvíce pomohlo. A pak přišel koronavirus a veškeré dění, na které byla sbírka navázána, bylo zrušeno.

A znovu bych mohl zopakovat úvodní větu. Přestože jsme se pomalu smířili s tím,

že sbírka, kterou nám již odsouhlasil krajský úřad, nebude, podařilo se jen během prvních čtrnácti dní shromáždit téměř šedesát tisíc korun. Což je částka, ve kterou jsme ani nedoufali. Velkou zásluhu na tom mají především dámy a pánové, kteří šili roušky v „domečku“, a firma Astrid, jež přispěla finančním darem. Jak již bylo někde řečeno, síla obyvatel se nepozná podle svalů nebo sumy na bankovním účtu, ale podle schopnosti postarat se o ty, kterým osud nenadělil tolik, co druhým. A je vidět, že Volary se v tomto ohledu nemusí za nic stydět.

Proto, budete-li se i vy chtít zapojit do projektu Řetěz naděje pro Anežku, můžete tak učinit v Infocentru na náměstí, a to do konce května 2020.

Jaroslav Pulkrábek

Wikipedie ve Volarech

Ve dnech 6.–9. března 2020 proběhl v šumavském městě Volary česko-německý editaton. Akci zorganizoval wikipedista Elektracentum a proběhla ve spolupráci s Kulturně informačním centrem Volary a pod záštitou starosty města Volary, pana Víta Pavlíka.

Akce byla financována z prostředků spolku Wikimedia Česká republika a spolku Interkultura. Účast německých wikipedistů podpořila pobočka Wikimedia Deutschland. Jedenáct českých a čtyři němečtí wikipedisté napsali 31 nových článků a významně upravili a rozšířili dalších 35 článků na téma Volar a Volarska (historie města, osobnosti, památky, příroda a další). Dva z těchto článků nyní kandidují na titul dobré články české Wikipedie. Pro ilustraci těchto článků bylo pořízeno nebo získáno z různých zdrojů 321 souborů (obrázků, fotografií, map, plánů).

Součástí akce byly i přednášky historika

Františka Kubů a archeologa Petra Závřela o Zlaté stezce, Romana Kozáka o historii Volar a Volarska, Jaroslava Formánka o životě a díle paní Evy Formánkové.

Do editačních prací se aktivně zapojil i vedoucí KIC Volary, pan Pulkrábek, který editorům pohotově zprostředkoval jinak těžko dostupné zdroje obrázků a informací. Dalším aktivním účastníkem byl administrátor Karel Falář, který nás provedl kostelem svaté Kateřiny Alexandrijské a následně se aktivně zapojil do editací článku o kostele a článků o farnostech Volarska.

Vedlejším výsledkem editatonu bylo i zahájení jednání s Muzeem Fotoatelieri Seidel v Českém Krumlově o další spolupráci v rámci projektu GLAM. KIC Volary projevilo zájem o pokračování akce a následný editaton Volary 2 je plánován na začátek listopadu 2020.

Jaro Zastoupil, Wikimedia Česká republika

Ve zkratce

6 325 kusů roušek ušili dobrovolníci ve Volarském DDM. Na e-shopech by se prodávaly minimálně po stokrát, mnohdy i draž. Za to by už bylo dost slušné auto. Díky za to.



Informace na Facebooku či webových stránkách se šíří rychle. Bohužel pro drtivou většinu seniorů, tedy pro skupinu nejohroženější, jsou nedostupné. A tak bylo třeba chodit s letáčky od domu k domu.



Velikonoce letos patřily domácím kutilům, zahrádkářům a všem, kteří chtěli dát leccos do pořádku. Když už do kostela nemohli. Po Hobby centrech bylo tedy třeba otevřít i sběrný dvůr.



Pro zaměstnance Vishay Volary byly Velký pátek i Velikonoční pondělí dny pracovní. Vyrábí zde totiž komponenty do dýchacích zařízení, které jsou v této době boje s koronavirem tolik žádané. Volno nevolno, šlo se pomáhat našemu zdravotnictví.



POPLATKY: SLOŽENKOU NEBO PŘEVODEM!!!!

Termín uhrazení plateb za pevný komunální odpad, stejně jako poplatky za psy, je posunut do konce června 2020.

Vzhledem k nastalé situaci upřednostňujeme **platbu bankovním převodem a složenkou**, před platbou v hotovosti.

I při elektronické platbě je nutné uvést **správný variabilní i specifický symbol**, tak jak jsou uvedeny na složence.

Co se děje v DDM Volary v době covidové – doba roušková



11. 3. 2020 jsme přerušili na základě nařízení vlády naší pravidelnou činnost – kroužky, akce a kurzy.

16. 3. 2020 jsme začali šít roušky – nápad to byl na základě informací, které šly v médiích, že lidé v České republice začali doma šít. My máme vybavení v Domečku díky tomu, že zde funguje kurz patchwork a také tu byl kroužek Módní návrhář. Máme šicí stroje, kvalitní nůžky, stříhací podložky, řezací kolečka, prostě vše, co švadlenky potřebují. Nejdříve jsme začaly Vladka s Bohunkou a Jarkou. První den jsme ušily 60 roušek. Během dne jsme vyzkoušely různé stříhy a našly ten podle nás nejlepší – jak na nošení, tak na výrobu. Spojily jsme se s vedením města a KIC Volary a vše už jelo jako po drátkách.

Oslovily jsme naše „patchworkářky“, známé, kamarády, rodiny a začalo se vyrábět ve velkém. Facebook zafungoval na 100 %. Na začátku jsme šili z vlastních zásob, potom nám lidé začali nosit materiál – prostěradla, ložní soupravy, látky, gumičky,

tkalouny, trička a další věci. Hlásily se nám také švadleny, které šily z domova.

Šili jsme od 16. 3. do 6. 4. 2020, celkem 18 dní. Vystřídalo se nás při šití a stříhání celkem 18 – studenti, pracující, senioři, zaměstnanci DDM, policie, ženy, které zůstaly doma s dětmi.

Ušili jsme celkem – 6 385 roušek, spotřebovali jsme cca 580 m látky a cca 8 200 m tkalounů, tkaniček, šňůrek z triček.

Zásobovali jsme v první řadě – prodávачky volarských obchodů, poštu, hasiče, lékaře, technické služby, dům s pečovatelskou službou, banku, seniory a občany města.



Další, kdo od nás dostali roušky, byl krizový štáb Jihočeského kraje, Alzheimer a Senior centrum v Českých Budějovicích, nemocnice v Motole, psychiatrická nemocnice Bohnice, nemocnice Prachatice, azylový dům ve Strakonici, fi. Molda, MaxiHit, občané Křišťanova, pracovníci přivozu v Horní Plané, zaměstnanci GRW Prachatice, studenti ESN České Budějovice, kavárna pro onkoláčky v Plzni, přátelé v Bílině, Ústí nad Labem a každý, kdo si požádal.



A máme připraveno 150 roušek v případě potřeby na letní tábory.

Lidé nám za roušky dávali různé drobnosti – kávu, dobroty, dále, jak už jsem psala, materiál a peníze. Vzhledem k tomu, že jsme to dělali pro lidi, peníze jsme přijmout nechtěli a přišel nápad – město pořádá sbírku pro Anežku a my tuto charitativní akci podpoříme právě penězi z roušek.

Celkem jsme předali 29 000 Kč, z toho 10 000 Kč byl příspěvek od vlastníků samoobsluhy na sídlišti.

Spolupráce s vedením města, KIC Volary a Jardou Pavlíkem byla a je super. Postupně jsme se navzájem doplňovali s nápady.

Maminka Jardy Pavlíků a Lenka Řežábková nám uvařily oběd.

Dostali jsme džusy, limonády, brambůrky a tyčky ze Sportbaru Volary. Pracovnice pekly koláče, buchty, bábovky a přinášely další dobroty.

Město nás podpořilo – obědy, dobrotami. KIC obstaral šňůrky, pan Tomáš Zámečník nás podpořil finančně.

Během této práce jsme si užili spoustu legrace a vtipů. Bohužel takové vtipy, které nelze ve Zpravodaji publikovat.

Nejlepší byla hesla

„To je echt damašek – damašek po babičce.“

„To je, jako když vykládáš volovi vo sobotě, když jde v pátek na porážku.“

„Hele, ta rouška je pro malou Aničku veliká.“ „Neboj, ona do ní doroste.“

„Šijeme ,dizajnové‘ roušky (folklor, retro), tak k nim vyberte hezké šňůrky.“

„Komplet nové a zabalené cíchy z roku 1976 – dobrá výbava, super materiál.“

Co dalšího děláme kromě roušek

- Začali jsme spolupracovat s p. Voldřichem na pravidelném vysílání.
- Uklízíme z gruntu všechny prostory DDM – klubovny, chodby, sklad a půdu.
- Připravujeme materiály na webové stránky DDM.
- Připravujeme letní tábory a doufáme, že se uskuteční.
- Připravujeme kroužky na příští školní rok.
- Sázíme v lese stromky.
- Děláme prostě vše, na co v době normální nezbyvá mnoho času.

Kantoři kantorům



V pořadí čtvrté setkání s bývalými učiteli ZŠ Volary se uskutečnilo 10. 3. 2020 v salóňku Hotelu Bobík. V současné době je na penzi devatenáct kantorů, někteří z nich stále se školou různými způsoby spolupracují. Setkání s nimi je pro všechny slavnostní příležitostí naplněnou pohodou a pocitem stále soudržnosti.

ZŠ Volary má talent

Všechno to začalo kdysi v druhé polovině školního roku 2018/19. Během pravidelné pondělní schůze jeden z „parlamentáků“ vznesl návrh: „Co takhle uspořádat talentovou soutěž, takovou jako v televizi?“ Většina souhlasila. Bohužel ale nebylo v našich silách akci zorganizovat do konce školního roku, a tak jsme ji přeložili na listopad roku následujícího. Po prázdninách jsme postupně začali událost plánovat. Jelikož jsme si chtěli nechat dostatek času na přípravu, vyšel nám jako nevhodnější termín 31. leden. Když jsme měli datum, bylo na čase celou soutěž zorganizovat. Hlavní organizace jsme se ujali já, Gabriela Klementová a Kryšpín Jakub Štáštka. Nejříve bylo důležité zajistit místo konání. Jako nejlepší jsme uznali sál MěÚ Volary. V tu chvíli přišla na řadu spolupráce s KIC Volary. S p. Pulkrábkem jsem domluvil všechno týkající se právě zmiňovaného sálu. Jenže co by to bylo za soutěž bez poroty? V té zasedli p. starosta města Volary Mgr. Vít Vavřínek Pavlík, p. ředitel ZŠ Volary Mgr. Petr Horálek, Filip Naumov, Jindřich Klimeš a Patrik Beneš. Dotazníky pro vystupující vytvořila Gábina a o technickou stránku

akce (flash disky, zvukotechnika, atd..) se postaral Kryšpín. Soutěžící byli rozděleni do tří kategorií: první – 1.–3. třídy, druhá – 4.–6. třídy a třetí – 7.–9. třídy. Nastal den D. Když jsme se ráno před začátkem sešli, vypadalo to čím dál děsivěji. Vše se ale podařilo vyřešit a akce proběhla bez větších komplikací. Celým dopolednem nás provázeli moderátoři Gábina Klementová a Pavel Klimeš. V nejmladší kategorii se na druhém místě umístila I. B a zvítězili se shodným počtem bodů III. A a C. Ve druhé kategorii se

na třetím místě umístila IV. A, na druhém V. A a na prvním VI. A. Mezi nejstaršími se na bronzové příčce umístila třída VIII. B, na stříbrné VII. B a kategorii ovládla IX. B.

S touto akcí jsme taky spojili boj s rozsáhlými lesními požáry v Austrálii a uspořádali sbírku. Celkově se vybralo 2 989 Kč, za což moc děkujeme. Dále chceme poděkovat všem soutěžícím za účast, všem organizátorům za přípravu akce, KIC Volary a vedení ZŠ Volary za pomoc s organizací.

Filip Naumov



Volary v době koronavirové

ZÁKLADNÍ ŠKOLA VOLARY

Petr Horálek, ředitel

Na základě rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví se od 11. března 2020, stejně tak jako na ostatních základních a středních školách naší republiky, přerušila výuka na ZŠ Volary. Až do odvolání je rovněž uzavřen provoz školní družiny, školního klubu a školní jídelny. Žáci odešli v úterý 10. 3. ze školy s informací, že veškeré další pokyny budeme aktuálně zveřejňovat na webových stránkách školy.

Na středu 11. 3. byla svolána schůzka pedagogických zaměstnanců školy, protože bylo nutno sjednotit základní postupy v organizaci výuky na dálku. Rozhodli jsme se, že veškeré učební materiály pro naše žáky umístíme na cloudové úložiště One Drive, dostupné z našich webových stránek. Tím jsme k nim umožnili online přístup ze všech zařízení připojených k internetu, jako jsou počítače, tablet nebo chytrý telefon. Webové stránky školy byly zároveň před nedávnem zmodernizovány, zřehledněny a jejich prostřednictvím probíhá do konce dubna online zápis budoucích prvňáčků a také se vydávají žádosti o ošetřovné. Mimo jiné zde naleznete také několik článků od školní psycholožky, jejichž cílem je vnést do atmosféry obav a každodenních starostí spojených s jiným režimem v rodinách trochu nadhledu a podnětů k zamyšlení, aby kromě věcí praktických nebyl zanedbáván život duševní, jehož kvalita nakonec stejně rozhoduje, jak jsme schopni se novým podmínkám přizpůsobit.

Bylo zároveň třeba zohlednit, podpořit a rozvinout osvědčené formy komunikace s rodiči v závislosti na zkušenostech třídních učitelů. Před zpřísněním hygienických opatření jsme měli po nějakou dobu možnost osobně předávat učební materiály, pracovní sešity i nevyzvednuté pomůcky rodičům našich žáků.

Hned v prvních dnech po uzavření provozu škol prokázala učitelům, žákům i rodičům dobré služby různá pedagogická nakladatelství tím, že dala bezplatně k dispozici různé učební materiály včetně elektronických verzí svých učebnic. Brzy nato začaly fungovat školící webináře pro učitele, jejichž cílem je seznámit pedagogy s dalšími možnostmi a formami vzdělávání na dálku. Učitelé nyní pro žáky vytváří pracovní listy, prezentace, natáčí výkladová videa, komunikují pomocí sociálních sítí, vedou online hodiny, umožňují telefonní konzultace... Vyučující angličtiny a němčiny využívají intenzivně online podpory, které jim poskytují učebnice Project (online practice) a Klett Interaktiv, protože formu práce s nimi již děti ze školy znaly. Každý pedagog na ZŠ Volary má služební notebook, případně tablet – což není na školách zdaleka

pravidlem. Tím je mj. ulehčena i vzájemná spolupráce mezi učiteli na škole. Protože naše škola dlouhodobě využívá Microsoft Office365, propojili jsme kolegy přes online platformu Teams, která kolegům umožňuje textovou komunikaci, video hovory, sdílení materiálů... Velkým přínosem této aplikace je možnost tvorby třídních týmů (online tříd), kde jsou nástroje pro komunikaci a sdílení obohaceny o nástroje pro pedagogii (zadávání a hodnocení žákovských prací, tvorby testů...).

Komunikace mezi učiteli, žáky a rodiči se daří vcelku dobře, což ocenila ve svém nedávném šetření na naší škole ČŠI (Česká školní inspekce). Odhadujeme, že aktivně se do výuky zapojuje až 80 % procent žáků 2. stupně, na prvním stupni je situace ještě lepší. Na tomto místě je tedy třeba vyzdvihnout nejen práci pedagogů, ale i dobrou spolupráci s rodiči, kterým není vzdělání jejich dětí lhostejné.



ZUŠ VOLARY

Kateřina Pavlíková, zástupce ředitele

Několik dní poté, co byl vyhlášen nouzový stav, začala naše ZUŠ s distanční výukou. Situace byla nepříjemná a nebylo jasné, jak dlouho může tento stav trvat. Proto jsme se rozhodli začít postupně pracovat s našimi žáky na dálku. Kolegové zasílali prostřednictvím elektronické komunikace nový materiál k nastudování. Žáci potom svůj výkon natočili např. na mobilní telefon a poslali svému učiteli.

Musím přiznat, že distanční vyučování je velmi náročné a ti učitelé, kteří jej berou opravdu zodpovědně, tomu věnují několikrát více času, než při běžném vyučování. Každý natočený materiál je třeba pozorně vyslechnout a poté podrobně analyzovat, následně písemně sdělit zpětnou vazbu žákům.

Výtvarný obor dostával zadání prostřednictvím webových stránek školy. Fotografie obrazů, které se nám scházejí, budou vystaveny v rámci virtuální výstavy na webových stránkách školy.

Protože je již nyní jasné, že tradiční závěrečný koncert v kinosále nebude, rozhodli jsme se vysílat virtuální koncert v neděli 10. 5. 2020 v 18 hodin. Každý vyučující shromáždí došlá videa natočených skladeb žáků v domácím prostředí. Jako na klasickém koncertě se budou účastnit ta nejlepší vybraná vystoupení. Ostatní skladby zazní v rámci dalších virtuálních třídních koncertů jednotlivých pedagogů.

Toto datum bylo vybráno symbolicky, jako poslední den před předpokládaným otevřením ZUŠek, které by mělo být 11. 5. pro individuální výuku a 25. 5. by se škola mohla otevřít i pro skupinovou výuku.

Vše samozřejmě ve speciálním režimu. Věřme, že se epidemiologický vývoj nezhorší a v tyto termíny bude možné školu otevřít. Myslím, že se již všichni kolegové i naši žáci na klasické vyučování těší.

Každé situace lze využít, pokud je člověk kreativní a uchopí dané podmínky za správný konec.

Základní umělecká škola Volary byla pravděpodobně první v České republice, která distančně nazkoušela a natočila dvě skladby velkého hudebního tělesa. Žáci V-BANDu dostali k nastudování jednotlivé orchestrální party, které sami doma natočili po jednotlivých nástrojích. Došlá videa byla sesynchronizována a vytvořen jeden celek. Vznikla tak skladba Soul Bossa Nova. Byl to mimořádný počín, který kladl velké nároky především na žáky, kteří museli k tomuto úkolu přistoupit opravdu zodpovědně. Nicméně úspěch se dostavil. Video upoutalo i Český rozhlas a skladba byla odvysílána.

Svou reklamu si škola zasloužila také na stránkách ZUŠ Open, celorepublikové iniciativy na podporu ZUŠek. V době vydání zpravodaje bude již na světě i druhá skladba V-BANDu Crocodile Rock, která právě vzniká. Vídeje jsou dostupná na webových stránkách zusvolary.cz, nebo na YouTube.

Na závěr mi dovoluje upřímně poděkovat všem kolegům, žákům i jejich rodičům za to, jakým způsobem výjimečnou situaci bravurně zvládali.

Přijímací řízení pro školní rok 2020/21 proběhne pouze přes internet a přihlášky budeme přijímat do 20. června 2020.



MATEŘSKÁ ŠKOLA VOLARY

Michaela Dědičová, ředitelka

Ve čtvrtek 19. března byly Krajským úřadem v Českých Budějovicích aktivovány mateřské školy, které zajišťují péči o děti rodičů pracujících v Integrovaném záchraném systému a například v sociálních službách, a to na základě seznamů dětí poskytnutých Krajským úřadem přímo těmto mateřským školám. MŠ Volary do krizového plánu nepatří.

V době uzavření mateřské školy proběhl generální úklid obou budov a drobné opravy. Vydesinfikovaly se nejen vnitřní prostory školek, ale také všechny hračky, které mají děti k dispozici ve třídách. Uklidily se sklady, metodické, výtvarné, tělovýchovné a pracovní kabinety. Provedli jsme údržbu školních zahrad, dětských venkovních pomůcek a hraček. Natřeli jsme také venkovní průlezky a houpačky.

Zajistili jsme dostatečné množství desinfekčních prostředků k úklidu i hygieně, tyto prostředky bylo ze začátku velmi náročné nakoupit. Mateřská škola je v tuto chvíli dostatečně zásobena.

V této nelehké době jsme získali dotaci na „Novou přírodní zahradu v Mateřské škole na sídlišti Míru“ od Státního fondu životního prostředí ČR a uzavření jsme využili k odstranění stávající a velmi staré pergoly, která by se jinak odstraňovala za běžného provozu. Jsme napjati a doufáme, že získáme i druhou dotaci na zahradu v Revoluční ulici.

Začátkem dubna jsme obdrželi od ministerstva podobné instrukce ke konání zápisu bez osobní přítomnosti dětí a zákonných zástupců. Bylo potřeba změnit a přepracovat některé dokumenty dle ministerského doporučení a informovat rodiče o přesném postupu podávání žádosti k přijetí dětí do MŠ. Někteří rodiče nemají možnost vytištění dokumentů, tak jsme samozřejmě připraveni i na osobní předání a poskytování informací, které rodiče budou zajímat.

SPRÁVA SPORTOVNÍCH ZAŘÍZENÍ

Milena Papoušková Sipplová, ředitelka

Provoz Správy sportovních zařízení byl vládou ukončen 13. března. Abychom snížili výdaje spojené s provozem plaveckého bazénu na minimum, vypustili jsme velký plavecký bazén, whirlpool i dětské brouzdaliště a přešli do režimu tzv. odstávky. Celý areál plaveckého bazénu jsme od stropu po poslední dlaždičku, vydrhli, vypucovali a vydesinfikovali. Dále nás čekal velký úklid tělocvičny Pod Kostelem, kterou jsme vygruntovali ve stejném duchu.



Největší díl prací přišel s hezkým počasím a my se tak vrhli na celkový úklid dětského hřiště a tenisového kurtu, které doslova vyhrabáváme a vydolováváme po letech minimálního udržování. Nezapomněli jsme ani na jarní úklid a třídění starých, nepotřebných, rozbitých věcí, které jsme pak řádně vytrídili ve sběrném dvoře.

Návštěvníci se tedy mohou těšit na nabýskaný bazén, uklizené hřiště a ještě je čeká jedno velké překvapení. Ale to prozradíme až před otevřením areálu.

Jsem samozřejmě ve spojení s předsedou Asociace bazénů a saun a nyní jsme předkládali dotaz na vládu, jak to bude výhledově s otevíráním bazénů a vnitřních sportovišť. Netrpělivě každým dnem očekáváme alespoň přibližný termín. Velkým

otazníkem jsou stále i podmínky, za jakých budou chtít tyto sportoviště uvolnit.

Může se také stát, že celý tento rok se ponese v duchu omezení a do areálu bude smět pouze omezený počet návštěvníků. Samozřejmě musíme veškerá nařízení respektovat a řídit se vydanými opatřeními. Věřím však, že návštěvníci si znovu cestu ke sportu najdou.

V současné době již máme v provozu tenisový kurt, který je na objednání na telefonním čísle 739 781 090.

MĚSTSKÝ HOTEL BOBÍK

Martin Jurásek, jednatel

Z důvodu vládních opatření a uzavření hotelu jsme museli přesunout a zajistit přerezervování již objednaných pobytů, které činily v jarních měsících víc jak 70 %



kapacity hotelu. Provedli jsme celkový generální úklid hotelových pokojů, revizi elektroinstalace, opravy a výměnu poškozeného osvětlení a částečnou výmalbu hotelové části, jakož i kompletní asanaci kuchyňského provozu s přípravami hygienických opatření pro nové otevření.

Dále jsme upravili a zrenovovali interiér hotelové restaurace (nová výmalba, úprava mramorové podlahy, nové závěsy a kompletní přečalounění stávajících židlí).

S novým otevřením chystáme některé provozní úpravy, tj. přesunutí hotelových hostů do prostoru salónku v době večerí, s čímž je spojený nákup teplých bufetových stolů. Provoz pivovaru nebyl přerušen a navařené pivo bude připraveno v nejvyšší kvalitě na otevření. Snažíme si udržet personál v plném počtu. V současné době nabízíme obědové menu a prodej piva „z okénka“.

Doufáme, že dojde k brzkému otevření našeho hotelu, abychom byli schopni eliminovat tržní propad způsobený touto situací.

Chystáme pro naše hosty při otevření hotelu mnoho zajímavých novinek a budeme se těšit na vaši návštěvu.

KULTURNĚ INFORMAČNÍ CENTRUM

Jaroslav Pulkrábek, ředitel

Kulturní pořady se většinou připravují i rok dopředu, především velké akce

a divadelní představení. Kompletně jsou tedy hotovy Slavnosti dřeva, kde měla vystoupit například skupina Hradišťan, hotové jsou oslavy 75. výročí ukončení druhé světové války, kdy do Volar mělo přijet velké množství techniky včetně tanku, což si vyžádalo více než rok trvající vyjednávání. O doprovodném programu nemluvě. Naplánován na červen byl i Den železnice s parní lokomotivou. A v neposlední řadě jsme spolu s radnicí připravili velký Velikonoční projekt s charitativním zaměřením.

V době před epidemií jsme pracovali víceméně na podzimních akcích a adventu, což platí i nadále, do toho ale se slzou v oku postupně rušíme již připravené akce a vracíme vstupné. Některé jdou přesunout, jiné nikoli. Vyprodaného Zdeňka Izera se podařilo domluvit na duben příštího roku, s Mikulášovými patáliemi, na které jsem se já osobně velice těšil, to bude horší. Hledáme termíny i u ostatních pořadů.

Bohužel spolu s kulturou nebyly zrušeny mnohé administrativní úkony jako výkazy pro státní statistiku, roční uzávěrka a podobně, což bych velice uvítal.

Během epidemie jsme infocentrum přeměnili na krizové centrum a zajišťovali jsme donášku obědů a nákupy pro ty, kteří si je z různých důvodů nemohli sami obstarat. Ženská část našeho týmu se vedle toho podílela na výrobě a distribuci roušek, snažili jsme se dělat servis „domečku“ a všem, kteří to potřebovali.



V tuto chvíli dokončujeme nástěnný kalendář na příští rok, začínáme tvořit Slavnosti dřeva 2021, které budou ve znamení 150 let od povýšení na město, a chystáme novou expozici v muzeu. Získali jsme dotaci na nový knihovnický systém, takže i na tom se pracuje.

Informace, jak bude pořádání akcí vypadat v následujících měsících, jsou poměrně chaotické a nekonkrétní a často si je lze jen obtížně představit v praxi. Ale snad se to brzy změní.

I když se to těžko odhaduje, lze vzhledem k uzavření hranic předpokládat nárůst návštěvníků Šumavy během léta, na což se snažíme maximálně připravit a nabídnout aktivity, které budou respektovat různá omezení. Tak snad i to zlé bude k něčemu dobré a nám se to podaří maximálně využít.

-/-



Vážení spoluobčané a milí zákazníci,

dovoďte mi, abych se s vámi podělil o pocity a prožitky z posledních pěti nouzových týdnů.

Před více než měsícem jsme všichni sledovali takřka v přímém přenosu příchod epidemie koronaviru, rázem se svět kolem nás zásadně změnil. Vláda ČR reagovala na novou situaci vyhlášením nouzového stavu, omezením pohybu osob a uzavřením mnoha prodejen, restaurací a prakticky veškerých služeb.

Jak jistě mnozí víte, provozuji v našem městě prodejnu barev a ostatního hobby i profi sortimentu. Začal jsem se samozřejmě pít po tom, zda se to týká i mojí prodejny a za jakých podmínek budu dále

Nouzový stav za pultem

živnost provozovat. Situace byla dosti nepřehledná, z médií jsme hlali hrůzostrašné zprávy z okolních zemí o počtech nakažených, zemřelých, i lepší o prvních uzdravených. Po všech těch reportážích jsem samozřejmě začal cítit nebezpečí, které přináší práce prodáváče s přímým kontaktem se zákazníky, tedy potenciálními původci nákazy.

Žijeme ve společném rodinném domě s otcem manželky ve věku nad 75 let a čtyřčlennou rodinou dcery se dvěma malými dětmi do 5 ti let stáří. Rodina samozřejmě projevila oprávněné obavy o moje zdraví a možné zavlečení nákazy domů mezi ostatní.

Po zvážení jsem prodejnu s povoleným sortimentem otevřel, ale omezil jsem prodejní dobu pouze na dopoledne. Myslím jsem, že tímto opatřením nebezpečí snížím, protože bude chodit méně lidí. Opak byl pravdou, zákazníci a též ostatní kolegyně prodáváčky z otevřených prodejen začali shánět ochranné pomůcky, rukavice, respirátory a dezinfekci, kterých byl zoufalý nedostatek. Vlastně od těchto chvil se již tak náročná práce prodáváče či prodáváčky stala noční můrou. Nikdy jsem si nemyslel, že zažiju dobu, kdy ze strachu o zdraví si budu přát, aby zákazníci raději nepřišli a zůstali doma. Naštěstí, a samozřejmě i zásluhou všech opatření, se zatím moje obavy nenaplnily, avšak obezřetnost je stále na místě.

Z vlastní zkušenosti mohu tedy říci, že

si hluboce cením odvahy a práce všech lidí za pultem či okénkem ve službách a chtěl bych jim upřímně poděkovat. Nepodlehli oprávněnému strachu z nákazy, překonali obavy o své blízké a nastoupili do prodejen ke svým úsekům a snažili se být všem přichozícím zákazníkům nápomocni ve splnění jejich přání.

Buďte k nim prosím ohleduplní a shovívaví, protože často vykonávají svoji práci pod tlakem a ve stresu.

V současné době máme po Velikonocích, doufám, že už začíná být lépe, ale ještě zdaleka nemáme vyhráno. Přesto vás všechny prosím vydržte ještě a dodržujte všechna nařízení a doporučení proti šíření koronaviru. Tato pravidla jsou často nezbytná k tomu, abychom vás mohli rádně a s péčí bez zbytečných obav obsloužit.

- Noste prosím rádně roušky, chráníte tím sebe i nás, uvědomte si, že my je musíme nosit po celou několikahodinovou směnu.
- Dodržujte stanovené rozestupy minimálně 2 metry, pokud to nejde, raději počkejte, než se prostor uvolní.
- Věnujte se s péčí hygieně rukou, i my se snažíme udržovat předměty a prostory pro vás bezpečně.

Jsem životním optimistou, a proto věřím, že když nepolevíme v obezřetnosti a sounáležitosti, tuto epidemii společně překonáme a místo zdravotních následků nám zbydou jako vzpomínka jen všeliké, slušivé roušky. Přeji vám všem pevné zdraví.

Zdeněk Háva

Jak nakládat s domovním odpadem v době ohrožení koronavirem?



EKO KOM
AUTORIZOVANÁ OBALOVÁ SPOLEČNOST

Minimum zodpovědného přístupu k odpadům v době nouzového stavu v ČR:

- Dbejme na maximální míru ochrany a osobní hygienu při nakládání s odpady.
- Chraňme svého popeláře – myslíme na pracovníky odpadových firem a neodkládejme své odpady mimo kontejnery a popelnice, aby s nimi popeláři nemuseli přijít do přímého kontaktu.



Pokud NEJSME v karanténě - nakládejme se svými odpady jako doposud a třídíme, jak jsme zvyklí. ALE soustředíme se více na zmenšení objemu – maximálně sešlapávejme a mačkejme odpad tak, aby kapacita kontejnerů vydržela co nejdéle. Směsný odpad nadále ukládejme do černých kontejnerů.



Pokud JSME v karanténě – po tuto dobu netřídíme odpady = neukládáme je do barevných kontejnerů. Veškerý odpad odkládáme do pevného plastového pytle, případně dvou slabších pytlů. Po naplnění (nejpozději však do 24 hodin) pytel pevně zavažeme a na povrchu ošetříme dezinfekčním prostředkem. Poté jej můžeme odložit do popelnice a kontejnerů na směsný odpad.

- Použité roušky, rukavice a kapesníčky ukládejme do plastového pytlíku a zavázané jej vhazujeme do popelnice a kontejnerů na směsný odpad. V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ je nedáváme do barevných kontejnerů (papír, plast, textil). Chraňme tak společně pracovníky třídících linek, kterým by jinak hrozilo riziko nákazy.

SNAŽME SE MINIMALIZOVAT CELKOVÝ OBJEM A MNOŽSTVÍ ODPADŮ:

- o ODOLOŽME NA POZDĚJŠÍ DOBU JARNÍ ÚKLIDY DOMŮ A ZAHRAD, OMEZME ODPAD Z ÚKLIDU DOMŮ A BYTŮ, PROBÍRKY ŠATNÍKŮ apod. = snížíme množství odpadů, které není v současné době nutné produkovat,
- o neplýtvejme potravinami,
- o zmenšíme objem veškerých odpadů, které vyhazujeme.

COVID-19

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY VOLARY NA ROK 2020/2021

**Zápis do MŠ Volary proběhne v termínu od 4. 5. do 14. 5. 2020
bez přítomnosti dětí a zákonných zástupců.**

PODÁVÁNÍ ŽÁDOSTÍ K CELODENNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ A IDIVIDUÁLNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ BUDE MOŽNÉ:

1. Datovou schránkou – datová schránka MŠ Volary: **y9rk344**
2. Emailem s uznávaným elektronickým podpisem – email MŠ Volary: **ms.volary@seznam.cz**
3. Poštou – adresa MŠ Volary: **Sídliště Míru 117, 384 51 Volary**
4. Osobním podáním po předchozí telefonické domluvě – **720 259 369**
5. Vhozením do poštovní schránky v MŠ na Sídlišti Míru

DOKUMENTY KE STAŽENÍ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH MŠ VOLARY (www.msvolary.cz):

Povinné dokumenty k odevzdání ve stanoveném termínu:

1. Žádost k přijetí – k žádosti je nutné přiložit kopii Rodného listu dítěte
2. Evidenční list – řádně vyplněný, podepsaný a potvrzený od lékaře. V případě, že nebudete schopni zajistit potvrzení od lékaře, neodevzdávejte Evidenční list s ostatními dokumenty, učiníte tak s nástupem dítěte do MŠ po potvrzení lékařem. Potvrzuje se zde např. i zdravotní stav dítěte, alergie, atd.
3. Čestné prohlášení k očkování – doloží pouze rodiče, kteří nebudou mít potvrzený Evidenční list od lékaře. K tomuto prohlášení je třeba přiložit okopírovaný Očkovací průkaz dítěte.
Povinnost očkování se netýká dětí, které budou plnit povinné předškolní vzdělávání !
4. Oznámení o zahájení individuálního vzdělávání – k tomuto oznámení se nedokládá žádný z výše uvedených dokumentů. Tento formulář je pro děti, které budou plnit povinné předškolní vzdělávání domácí výukou.

Dokumenty, které budete potřebovat doložit s nástupem dítěte do MŠ:

Zmocnění k odvádění a Přihláška ke stravování (Vytištění a vyplnění přihlášky provedete po zveřejnění výsledků o přijetí Vašeho dítěte a doplníte variabilní symbol k platbě, který Vašemu dítěti bude přidělen a zaslán SMS zprávou.)

Zápis je povinný pro děti, které 31. 8. 2020 dovrší věku pěti let!

Po doručení povinných dokumentů Vám SMS zprávou přijde přidělené registrační číslo. O přijetí rozhodne ředitelka školy ve správním řízení. Rozhodnutí o přijetí bude oznámeno zveřejněním seznamu registračních čísel přijatých i nepřijatých dětí na přístupném místě dne **23. 5. 2020**. Seznam bude zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů na těchto místech:

- webové stránky MŠ (www.msvolary.cz)
- informační nástěnky v budovách MŠ (u vstupních dveří)
- úřední deska (u branky MŠ na Sídlišti Míru)

Rozhodnutí o nepřijetí k předškolnímu vzdělávání bude zasláno v písemné podobě.

**Po telefonické domluvě Vám dokumenty vydáme v MŠ na Sídlišti Míru:
Michaela Dědičová, ředitelka MŠ Volary: 720 259 369**



Světový skautský svátek

Kdo by si nepřál mít přátele, a to nejen kolem sebe, ale i v jiných zemích světa? Je hezké přijít do neznámého kraje a vědět, že tam žijí lidé, kteří mají podobné zájmy, podobný pohled na svět, snaží se žít podobně jako my. Skauti tuhle výhodu mají. Skauting je celosvětovým hnutím, a tak prakticky v každé zemi každého světadílu můžeme najít spřízněnou duši. Abychom tuto radost i společně sdíleli, slavíme každým rokem na konci února světový skautský svátek. Proč zrovna na konci února? Den byl zvolen podle takové hezké náhody, která nebývá až tak obvyklá – ve stejný den se narodili zakladatelé skautingu – Robert Baden-Powell i jeho žena Olave. A tak skauti vybrali tento den jako společný den všech skautů, kdy si uvědomujeme mnohem více než jindy, že naše společenství je celosvětové. I náš oddíl slaví tento den docela výjimečně. Vycházíme z toho, že je moc hezké vědět co nejvíce o svých neznámých přátelích v jiných státech, a tak utvoříme skupinky a každá si tajně připraví o jedné zemi z našich pěti světadílu zajímavosti, které bychom určitě měli znát. A tak se vždy dozvíme, jakým jazykem se zde mluví, jaká zvířata a rostliny se zde vyskytují, jaké jsou tu přírodní památky. Vždy se nám podaří zjistit i něco o historii země, i o té skautské, která bývá také velmi zajímavá. A protože skaut je akční, zahrajeme si i hry, které v dané zemi děti hrají, zazpíváme písničky. Zlatým hřebem pak je ochutnávka tradičního jídla, které se zde vaří. To zkusíme uvařit sami. Zpravidla si hodně pochutnáme, každý se snaží vybrat a ukuchtit jídlo opravdu výborné. Ale také se stane, že si vybereme nějaký velmi chudý africký stát, a pak si uvědomíme, jak skromně lze žít, a být vděčný i za to málo, co mám. O to radši si pak ledacos odřekneme a ušetřené peníze odešleme na skautský fond na pomoc těm, kterým bychom přáli, aby se měli tak jako my.

Velikonoční kázání



Letošní Velikonoce byly trochu jiné než obvykle. V čem byly jiné, je nasnadě. Prázdný kostel, neveřejné bohoslužby. Přesto samotný obsah Velikonoc zůstává nezměněn.

Někdy ve 13. či 14. století před naším letopočtem, o prvních Velikonocích, vyvedl Bůh Izrael z egyptského otroctví. Každoročně si to Izraelité – Židé – připomínají. Velikonoce byly v mnohém stejné a vždy i nějak jiné. Vždy promlouvaly do oné konkrétní situace. Bůh byl stále se svým lidem.

Velikonoce – Pascha – se staly rutinou, tradicí. Pak někdy kolem roku 33 n. l. byly tyto židovské Velikonoce „narušeny“ popravou obyčejného tesaře z Nazareta, který se podle soudu Židů, tedy jejich předáků, dopustil zločinu tím, že se prohlašoval Bohem, trochu jim šlapal na jejich ego a pohodlíčko atp. No a po jeho smrti, podle nich, křesťané – tedy jeho učedníci – sebrali jeho tělo z hrobu, někam jinam pohřbili, a rozhlašují, že vstal z mrtvých. Vyřízeno, zaplatili jsme vojákům, ať říkají, že je to tak, jak říkáme my, a ne křesťané, a my oslavujeme dále Paschu rutinně.

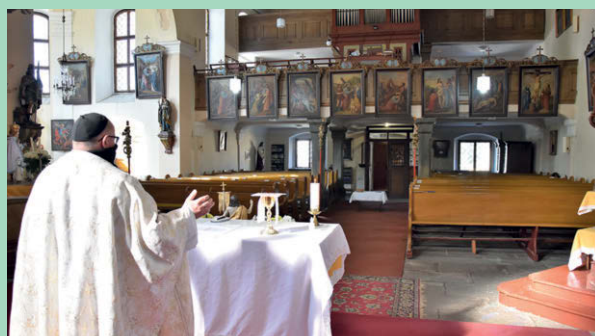
Křesťané si svůj „výmysl“ také začali každoročně připomínat. O křesťanských Velikonocích Bůh – tesař z Nazareta – vyvedl lidstvo (ne jen Židy) z otroctví hříchu, zla. Uběhlo zhruba dva tisíce oslav Velikonoc. Proběhly v nejrůznějších dějinných událostech, v radostech i pohromách.

Velikonoce byly v mnohém stejné a i vždy nějak jiné. Vždy ale promlouvaly do oné konkrétní situace. Bůh byl stále se svým lidem. A Velikonoce se staly pro mnohé rutinou, tradicí. Až byly v roce 2020 „narušeny“... opět jsou Velikonoce stejné a v mnohém jiné. Tyto dny vybočují ze zajetých kolejí a zvyklostí. Kostely jsou zavřené. Podstata Velikonoc se ale nezměnila. Promlouvají do oné konkrétní situace. Bůh je stále se svým lidem.

Asi nevznikne nová tradice slavení Velikonoc, asi nedojde k novému náboženství, ale letošní Velikonoce nám možná znovu připomenou, že Bůh nás zachrání, je s námi. To je obsah Velikonoc. Záleží jen na nás, jestli to přijmeme.

Všemohoucí Bůh proměnil utrpení svého Syna ve slávu; ať promění i naše smutky a trápení v radost a ať nám žehná. Amen.

Karel Falář, administrátor farnosti



Skauti v karanténě

Protivirová opatření díky COVIDu 19 se nevyhnula ani nám, skautům. Když po uzavření škol přišla zpráva ze skautského ústředí o pozastavení pravidelné skautské činnosti, byli jsme všichni moc smutní. Skauti sice již od různých totalitních společností přerušeni své činnosti zažili, ale tohle bylo něco jiného. Tady šlo o rozhodnutí potřebné a oprávněné, a bylo nutné se s ním smířit a hledat jiné

cesty skautování, než na jaké jsme si všichni v posledních třiceti letech zvykli. A protože služba bližnímu je základem skautingu, naši dospělí členové začali hledat nové možnosti pomoci. A rozhodně jich nebylo málo. Nedostatek roušek znamenal pro mnoho skautek (a nejen těch úplně dospělých) hodiny u šicích strojů a žehliček, kdo nešil, chodil venčit pejsky či obstarávat

nákupy seniorům, a ti nejstarší skauti, patřící již sami k rizikové skupině, měli nažhavené mobily a pomáhali osamělým seniorům či utahaným maminkám odbourat stres ze samoty, odloučení či přemíry úkolů.

A přestože práce bylo někdy opravdu více než při běžné činnosti, už se na tu pravidelnou skautskou moc těšíme. Snad se brzy všichni dočkáme!

Poklad na Zlaté stezce

Asi každý Volarák ví, že naším městem procházela Zlatá stezka. Chodili po ní soumaři dovážející hlavně sůl. Málokdo ale už nejspíš ví, že na stezce se v dávných časech objevila skupina soumarů, kteří sůl nepřeváželi. Co ale bylo obsahem jejich nákladu, nikdo netušil. Lidská zvědavost je však velká, a tak se tato výprava stala brzy terčem mnoha lapků. Dlouhý čas se dařilo nájezdům lapků odolávat, brzy se však cesta stávala opravdu nebezpečnou. Při poslední výpravě po Zlaté stezce se již zdálo, že svůj náklad neubrání. Vybrali tedy z něj to opravdu nejvzácnější a poslali své nejmladší poutníky věci ukryt někde do hloubi šumavských hvozdů. Zbytek výpravy pak putoval dále k rodnému městu a byl rád, že uhájil vlastní životy. Také ukrývači pokladu se v pořádku do města dostali. Vyzvednutí ukrytého nákladu však odložili na klidnější dobu, útoky lapků na všechny soumarské výpravy byly v té době již obrovské. Čas šel dál, mnozí účastníci výpravy zemřeli, mladí se odstěhovali, a ti, kdo se po letech vydali na místa, kam poklad ukryli, jej již nenašli. Les se změnil, a i když hledali usilovně, nenašli. K vyzvednutí pokladu tedy zřejmě nedošlo. A tak tam někde v hloubi šumavských lesů nejspíš stále někde leží a čeká na ty, kdo se odváží jej vyzvednout. Není to pro nás výzva? Najdou se i v dnešní době odvážlivci,

kteří se nebudou bát putovat v lesích a poklad hledat?

Zatím je území zamořené, zavirované. To je ale pro nás příležitost se na cestu připravit. Cesta nebude jistě zcela jednoduchá, Stráž Zlaté stezky pustí na cestu jen ty, kdo dokáží svou zdatnost a důvtip. Již předem můžete o svých kvalitách stráž přesvědčit získáním volarských grošíků. Ty se vám pohnou do mošničky za splnění úkolů. Čím více jich budete mít, tím pro vás samozřejmě lépe, naděje na nalezení pokladu se zvyšuje. Ale i ten, kdo jich nemá moc, může se velké cesty zúčastnit. Potřebujete však jako vstupné na cestu zacinkat ve svém měšci alespoň pár grošíky. Tak neváhejte a pusťte se do plnění. Úkoly nejsou těžké, někdy možná trochu zapeklité a náročné, ale ne nespílitelné. Však posuďte sami, přinášíme alespoň malou ochutnávku:

Obratnost

- Připrav si tenisový míček (pokud ho nemáš, klidně použij jiný) a nějakou košili, svetr nebo bundu, která se zapíná knoflíky, a oblékni se do ní.
- Začni odbíjet míček rukou o zem a během odbíjení si rozepni knoflíky na košili a svlékni si ji.
- Přitom nesmíš ani na okamžik přerušit odbíjení.

Záludná devítka

- Kolikrát byste použili číslice 9, kdybyste měli napsat všechna čísla od jedné do sta, v nichž by se devítka vyskytovala?

Skrývačky

- Ve skrývačkách jsou ukrytá lesní zvířata:
 - a) To je Lenka, moje kamarádka.
 - b) Máš jednu ponožku naruby.
 - c) Je divné, že medúza jí cvrčky.

Až úkoly splníte (pomoci vám mohou i rodiče, prarodiče...), pošlete je na adresu: dvojka.boubin@seznam.cz. Další úkoly najdete na www.dvojka-boubin.estranky.cz nebo na Facebooku <https://www.facebook.com/OddilBoubinVolary/>.

Nebo pokud budete chtít, budete je dostávat přímo na svoji e-mailovou adresu.

Úkoly jsou zadávány na každý den, čím dříve je splníte a pošlete, tím více grošíků získáte. Více o úkolech a úkoly minulé, které můžete ještě plnit, získáte na uvedených stránkách.

Strážci Zlaté stezky sledují bedlivě celé území kolem cesty. Až usoudí, že je doba bezpečná, bez virového zamoření, pozvou vás na skutečnou cestu za pokladem.

Tak ať se vám do té doby podaří mít co nejvíce grošíků, ať je vaše cesta co nejúspěšnější.

Na Vaše splněné úkoly se těší

Volarští skauti



Na poslední chvíli – nejen o slavnostech

Rozhovor s ředitelem volarského KICu Jaroslavem Pulkrábkem vznikl doslova na poslední chvíli, pár minut před odesláním zpravodaje do tisku. Reaguje na četné dotazy ohledně možnosti konání kulturních akcí a především Volarských slavností dřeva po pátečním prohlášení vlády.

Nejčastější otázka: budou slavnosti, nebo nebudou?

Nevím. V tento okamžik jsem mírný pesimista. Situace je poměrně chaotická. Ve čtvrtek jsem po debatě s vedením města obeslal všechny, kteří se měli na slavnostech podílet, a slavnosti jsme odpískali. Bylo vládnou jasně řečeno, že v létě podobné akce ani náhodou. V pátek ráno se mnohé změnilo a u velkých akcí místo „rezolutně ne“ zaznělo „pravděpodobně ne“. Ale stále jsem si je nedokázal představit s rouškami, které jsme měli nosit do podzimka. A teď se u roušek mluví o červnu. Opět jsem všechny obeslal a poprosil, aby ještě drželi termín, že defini- tivní rozhodnutí o nějakou dobu odložíme.

Do kdy je třeba rozhodnout?

Z naší strany je čas do začátku prázdnin. Věci, které je třeba mít připraveny, připraveny jsou. Otázka je, zda tak dlouho budou chtít čekat účinkující.

Domníváte se tedy, že se situace může ještě zásadně změnit? Nebylo by snazší slavnosti rovnou odvolat?

To asi rozhodně bylo. Ale vezměte si, jaká byla situace před čtrnácti dny. Koneckonců jaká byla ve čtvrtek. A slavnosti jsou téměř až za čtyři měsíce. Zrušíme je za den, ale za den je nepřipravíme. A pak bychom v situaci, kdy třeba po koronaviru neštékne už ani pes, jen

krčili rameny. Na druhou stranu je třeba si ale říci, zda stojíme o to, aby do Volar přijeli tisíce lidí z celé republiky, nebo budeme dělat akce jen pro místní společenství, které je na tom zdravotně v rámci republiky nadstandardně. Nic jsme nerozhodli, jen rozhodnutí odložili s tím, že jsme připraveni na obě varianty. Nejenom na zrušení.

Kolik již stála příprava slavností?

Zatím jsme do nich vložili jen práci. Body programu, jako například videomapping, které jsou na přípravu na straně firmy časově i finančně náročné a jinde nepoužitelné, jsme museli oželeť.

Ko květnové oslavy konce války, ty měly být letos ve velkém stylu, je přeci jen kulatý výročí?

Samotný ceremoniál, tedy položení věnců jak u radnice, pomníku Charlese Havlata, tak na hřbitově proběhne zřejmě komorně, jen za přítomnosti zástupců města, bez veřejnosti. Hlavní část oslav, s kulturním programem a technikou, byla zrušena. Jednáme teď o tom, zda je reálné něco nachystat v září, kdy válka skončila kapitulací Japonska, nebo vše odložit o rok. Ale jako reálnější vidím tu druhou možnost.

V pátek přišlo rovněž rozhodnutí, že se v pondělí otevrou knihovny...

A k tomu přišla celá řada poměrně náročných opatření, která je nutno dodržet. Za jeden pracovní den bylo nereálné vše připravit. Bude to personálně náročné a tři ze čtyř zaměstnanců KICu jsou buď doma s dětmi nebo marodí. Stejně jako ostatní knihovny otevřeme 4. května.

A co muzeum?

Tam byl dán původně termín 25. května a s tím počítáme. Řešíme zápůjčky od několika subjektů a instalaci nové expozice. Což za dodržení všech požadavků není snadné a neurčíme to. Otevření však nebude doprovázeno žádným programem.

Kdy se tedy dočkáme nějaké kulturní akce?

Je poledne, pondělí 27. dubna, a my stále nevíme, jaké akce budou kdy povoleny. Jestli pro padesát, sto, dvě stě lidí. A za jakých podmínek. To nikdo zatím nedefinoval. Přitom je to zcela zásadní. Opět tiše doufáme, že zas dojde k nějaké pozitivní změně a na konci června se odehrají již oželené Mikulášovi patálie. Víc vám říci nedokážu. Akce připravujeme v řádu měsíců, změny přicházejí v řádu dní. Budeme reagovat na situaci a to co půjde, se pokusíme udělat i za cenu kompromisů a improvizace. Ale akcí, kde je méně než padesátka lidí, moc není.

-r-



ZÁPIS

• HUDEBNÍ OBOR
• VÝTVARNÝ OBOR

Zápis nových uchazečů pro školní rok 2020/2021 bude probíhat pouze elektronicky prostřednictvím webových stránek www.zusvolary.cz. Přihlášky budeme přijímat do 20.6. 2020.

Případné dotazy směřujte na:
tel.: 724792799, mail: info@zusvolary.cz

Krajská pomoc zranitelným

Vážení občané,

všichni prožíváme nelehké chvíle. Snažíme se přijímat opatření na ochranu nás samotných i našich blízkých. Jsme si vědomi toho, že někteří z nás jsou ohroženi vzhledem ke svému zdravotnímu stavu víc, než jiní. Jsou to ti, kteří trpí poruchami imunitního systému, onkologickým onemocněním, kardiovaskulárním onemocněním, musí na dialýzu a podobně, ale také ti, kteří pečují o někoho doma a mohli by ho ohrozit.

Právě pro tyto lidi připravil Jihočeský kraj spolu se starosty obcí balíček, kterému říkáme KPZ. Ta zkratka znamená krajská pomoc zranitelným. Balíček je určen právě ohroženým lidem a obsahuje 2 respirátory třídy FFP2, 10 chirurgických ústenek a látkové ústenky. Tyto ochranné prostředky vám pomohou ochránit se na cestě k lékaři či jinam.

Vyzvednout si je můžete proti podpisu a uvedení čísla občanského průkazu osobně nebo prostřednictvím blízké osoby v infocentru ve všední dny od 9:00 do 11:30, případně po telefonické domluvě (602 138 498). Pokud z nějakých důvodů chcete získat balíček ze zdroje mimo obec, budou k dispozici v jihočeských nemocnicích pro pacienty rizikových skupin, lze kontaktovat také kraj na telefonu uvedeném v balíčku.

Věříme, že Vám usnadníme život.

Ivana Stráská, hejtmanka

KRIZOVÉ CENTRUM VOLARY

 **602 138 498**

Zima ve Volarech



S posledním únorovým dnem skončila klimatologická zima 2019/2020. Jaká vlastně ve Volarech byla? Dá se vůbec hovořit o zimě? K hodnocení využijeme data ze stanice umístěné v Tolarově ulici, která měří od února 2007.

První zimní měsíc prosinec byl dle vyhodnocení Českého hydrometeorologického ústavu (ČHMÚ) teplotně nadnormální, s odchylkou +2,8 °C. Průměrná měsíční teplota dosáhla v městské zástavbě hodnoty +0,3 °C, prosinec tak byl ve Volarech čtvrtý nejteplejší za posledních 13 let. Srážek spadlo 49 mm, což je obvyklé množství pro prosinec. Naprostá většina srážek ale byla ve formě deště, sníh ležel pouze ve 2 dnech, hůř na tom byl jen prosinec 2015, kdy se sněhová pokrývka nevyskytla vůbec. Nejvyšší sněhová pokrývka byla naměřena 15. prosince, a to pouhé 2 cm. Jen ve třech prosincových dnech se teplota nevyhoupla nad bod mrazu (ledový den). Slunečního svitu bylo naměřeno 53 hodin, což je obvyklá hodnota pro prosinec.

Druhý zimní měsíc leden byl na území republiky hodnocen opět jako teplotně nadnormální s odchylkou +2,3 °C. Průměrná měsíční teplota dosáhla ve městě -1,0 °C, jde tak o pátý nejteplejší leden za 13 let měření. Srážkový úhrn dosáhl 37 mm, jde o pátý nejnižší úhrn od roku 2008, kdy se srážky

ve Volarech pravidelně měří. Sněhová pokrývka ležela 17 dní, což je výrazný podprůměr. V klasické zimě leží v lednu sníh po celý měsíc. Hůř se sněhem na tom byl za posledních 12 let jen leden 2014 s 9 dny se sněhovou pokrývkou. Nejvyšší pokrývka byla naměřena 30. ledna, a to 12 cm. V pouhých pěti dnech napadl alespoň jeden centimetr nového sněhu. Ani leden nevylepší statistiku ledových dnů, připsal si jen 2 dny s celodenním mrazem. Sluneční svit byl téměř rekordní, dosáhl 84 hodin, jen v lednu 2017 byl ještě o hodinu delší sluneční svit.

Měsíc únor byl výrazně teplejší než leden, dle vyhodnocení ČHMÚ byl teplotně mimořádně nadnormální s teplotní odchylkou +4,6 °C. Průměrná měsíční teplota ve Volarech byla +1,8 °C, šlo tak o vůbec nejteplejší únor za posledních 13 let a nejen to. S jistotou lze napsat, že nikdy v minulosti Volary tak teplý únor nezažily. Celodenní mráz se v únoru nevyskytl ani v jednom dni. Souvislá pokrývka ležela v únoru 12 dní, nejvíce sněhu bylo naměřeno 28. února, a to 16 cm. Srážek spadlo v únoru 122 mm, což je nejvyšší únorový úhrn od roku 2009. Alespoň 1 cm sněhu napadl v 8 únorových dnech. Slunce jsme si v únoru příliš neužili, hodnota 48 hodin je druhá nejnižší za dobu měření. Dokonce únor měl z celé právě proběhlé

klimatologické zimy nejméně slunečního svitu i přesto, že dny jsou nejdéší.

Klimatologická zima jako celek byla ve Volarech v porovnání s předchozími 13 lety jako druhá nejteplejší. V této zimě se nedá ani hovořit o nestudenějším období, to jaksí vůbec nepřišlo. Z 91 dnů klimatologické zimy byl celodenní mráz pouze v 5 dnech, sněhová pokrývka ležela v tomto období pouze 31 dní z 91 možných, což je nejnižší počet od roku 2007. Dokonce by se zřejmě těžko hledala v celé historii Volar zima, která by byla na sníh chudší než ta letošní. Maximální výška sněhové pokrývky byla zaznamenána až předposlední den klimatologické zimy, tedy 28. února, kdy leželo ve Volarech 16 cm sněhu. Co se týče průměrné teploty za celou klimatologickou zimu, činil průměr +0,4 °C. V tomto ohledu byla ještě o půl stupně teplejší zima 2015/2016. Srážkově byla zima v porovnání s posledními dvanácti lety nadprůměrná, úhrn srážek 208 mm byl třetí nejvyšší. Naprostá většina srážek ale spadla ve formě deště, což není pro Volary obvyklé.

Nejvyšší teplota v klimatologické zimě 2019/2020 byla zaznamenána 16. února 2020 a to 13,5 °C, nejchladnější ráno bylo 22. ledna 2020, kdy teplota ve městě klesla na -14,5 °C.

Počasí ve Volarech – březen 2020

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,8 °C	
minimální teplota	-12,8 °C	23. 3.
maximální teplota	17,3 °C	20. 3.
úhrn srážek	35,2 mm	
maximální náraz větru	17,1 m/s	12. 3.
sluneční svit	160 hodin	
maximální sněhová pokrývka	7 cm	22. 3.
počet dní se sněhovou pokrývkou	8 dní	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,3 °C	
minimální teplota	-17,8 °C	23. 3.
přízemní minimální teplota	-21,7 °C	23. 3.
maximální teplota	16,9 °C	20. 3.
úhrn srážek	30,7 mm	
maximální náraz větru	--	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	24x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2x	

Volary, Mlýnská ul., 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,4 °C	
minimální teplota	-19,7 °C	23. 3.
maximální teplota	17,9 °C	20. 3.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	27x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,6 °C	
minimální teplota	-19,3 °C	23. 3.
přízemní minimální teplota	-21,3 °C	23. 3.
maximální teplota	17,8 °C	20. 3.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	26x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2x	

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Reakce na článek ředitele Městských lesů Volary



V textu článku se tvrdí, že z národního parku ze státem spravovaných lesů přelétá kůrovec do lesů obecních, že tomu nebrání dostatečné ochranné pásmo.

Rád bych upřesnil situaci. Všichni společně – dnes v celé republice – sdílíme vlastně jednu populaci kůrovce. Městské lesy Volary podaly na Správu žalobu postavenou na tom, že škody na majetku města způsobuje kůrovec přelétávající z území spravovaného státem. Nemám z toho radost, ale je to realita. A také mohu potvrdit, že s takto formulovanou žalobou opravdu nesouhlasíme. Ne proto, že bychom popírali skutečnost, že v našich přírodních zónách se nevyskytuje kůrovec, ale proto, že víme, že i na pozemcích města se kůrovec objevuje i bez příčinění těchto zón, a že dokonce může urputnému boji jaksí uniknout. Pan ředitel potvrzuje, že má na svěřeném majetku stále více kůrovce, i „přes všechna obranná opatření“. Není sám. Stejná situace je i u našich dalších sousedů. Letos v březnu začala platit nová zonace, která nově zahrnuje pás o šířce 500 m uvnitř hranice národního parku, který má zajistit ochranu okolních vlastníků před šířením kůrovců z území národního parku. Na jeho

vymezení jsme se dohodli jak se zástupci města, tak městských lesů.

Na otázku, zda škody způsobené kůrovcem je ochoten stát příslušnému vlastníkovi lesa zaplatit, lze odpovědět stručně: pokud lze škody prokázat, pak je nárok nepochybný. Ale věc ve skutečnosti není tak jednoduchá. Pan ředitel městských lesů přirovnává „našeho kůrovce“ k míči, který přiletěl ze zahrady souseda a rozbil na zahradě ve vlastnictví města okno. S kůrovcem to ale není tak snadné, jako s míčem. Použijí-li příměr pana ředitele, na té zahradě, na které se ocitl náš míč, si vlastníci zahrady hrají svůj fotbalový zápas, a i jejich míč občas něco rozbije. Trochu směla je, že oba míče vypadají úplně stejně. Proto není vůbec snadné zaplatit z veřejných peněz „škodu“, kterou nelze doložit. Mohu zaplatit jako újmu jen to, co je jednoznačně prokazatelné, nebo co mi umožňuje právo. Teď o tom nejspíše rozhodne soud.

Také je dobré připomenout, že za omezení hospodaření nestátních vlastníků přísluší proplacení vzniklé újmy, kterou MŽP cestou Správy NP Šumava každoročně vyplácí. O újmu žádá vždy vlastník a dokládá její výši. V případě Městských lesů Volary se vyplácí újma za ponechání částí lesa bez hospodaření a dále se proplácí rozdíl ztráty z těžby odchylné od předpokladu těžby v případě, že by šlo o hospodářský les. Nejde o nijak novou záležitost, takové proplácení újem trvá více jak desetiletí a nebylo dosud zdrojem větších konfliktů.

Je dobré si připomenout, že v době vyhlášení národního parku v roce 1991 se nepočítalo s tím, že by stát lesy na území národních parků vrátil obcím, kterým lesy historicky patřily. Pohlíželo se na národní park jako na specifické území se silným veřejným zájmem státu. Třeba něco jako vojenské újezdy.

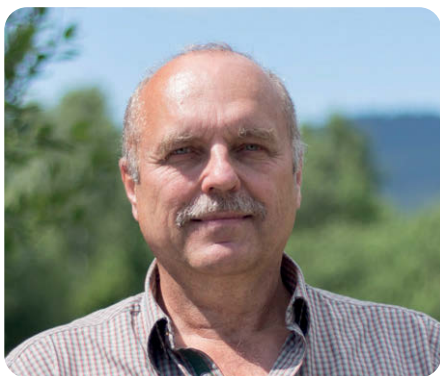
Takže nikdo kolize podobného typu nepředpokládal a nikdo ani nepředpokládal, že by se někomu měla platit újma. Několik měst a obcí ale před dvaceti lety usilovalo o změnu tohoto režimu a chtěly své historické majetky zpět. Protože tehdy šlo o novelu zákona, byla kolem toho v parlamentu poměrně hojná diskuze. Z ní vyplynulo, že příslušné obce respektují národní park a hodlají se k lesům na území národního parku chovat tak, jak tomuto chráněnému území přísluší. Myslím, že to byl také důvod – a vlastně trochu i závazek – vedoucí ke schválení příslušné novely. Proto jsou lesy města Volary ležící v národním parku lesy zvláštního určení. Nejsou to tedy lesy hospodářské. Jejich cílem není produkovat zisk, ale naplňovat smysl a cíl národního parku.

Rozhodně nechci způsobovat sousedům kolem národního parku nějaké škody. Abychom předešli úvahám na téma „odkud létá kůrovec“, vytvořili jsme novou zonaci, ve které je 500 m široké ochranné pásmo. Stejně má i Národní park Bavorský les. Uznávám, že každý jiný vlastník lesa než stát, nemusí být zcela ztotožněn s cílem národního parku. Proto nová zonace dává takovým vlastníkům mnohem větší prostor pro smysluplné užívání lesa – nenutíme takové vlastníky, aby měli na svém území divočinu. Správa se opravdu snaží nezpůsobovat jiným vlastníkům lesů žádné ztráty, a pokud vzniknou, tak má zájem a snahu je nahradit. Může to ale dělat jen v rozsahu vymezeném platnými právními předpisy. Jde koneckonců o veřejné peníze, takže je lze proplatit jen v případech a v rozsahu, které umožní zákony této země. Ale znovu podtrhuji: jsou to stále lesy v národním parku.

*Pavel Hubený,
ředitel správy Národního parku Šumava*



Několik faktů



Jsem velmi potěšen, že ředitel velké státní instituce, jakou bezesporu Národní park Šumava je, čte náš Volarský zpravodaj, a dokonce že jej zaujal rozhovor, ve kterém jsem odpovídal na otázky o práci naší firmy a o událostech, které nám ji ztěžují.

Nevím však, proč na rozhovor pan ředitel Hubený vůbec reaguje, ale budiž. Protože jsem placen za to, abych hájil městský majetek, krátce občanům Volar přednesu několik faktů.

Souvislá ochranná zóna v šířce 500 metrů kolem hranice neexistuje. Stačí si odkrokovat, třeba v Březině či na Malé Nivě vzdálenost od bezzásahové zóny na hranici Národního parku k hospodářskému lesu, a ta je od 130 do 400 metrů. A to je změřitelný a nepopíratelný fakt.

Stejně tak je to s penězi za újmu a za náhradu škody. To úředníci státní ochrany rádi tvrdí: Proč si stěžujete, vždyť vám platíme zákonnou újmu. Ano, ale je to jen půl pravdy. Zákonná újma je placena za to, že v určitých částech lesa nemůžeme hospodařit. Ale my požadujeme zaplatit škody v okolních hospodářských lesích, kde je les ničen i proto, že ochranná zóna v uváděném rozměru fakticky neexistuje. A my jsme si nechali zpracovat posudky soudních znalců nejen na výši škody, ale i na to, že je způsobena opravdu díky bezzásahovým zónám. Pak jsme stát zažalovali a soud rozhodl o zaplacení žalované částky. A to je také doložitelný a nepopíratelný fakt.

A tak mohu pokračovat. Třebaže existuje zákonná náhrada za újmu, kterou bychom měli dostávat automaticky. A to proto, že je vypoč-

tena pevná výše, která je rok co rok stejná. A tyto peníze nám úředník Správy téměř rok zdržuje. A až když dáme věc soudu, tak je částka zaplácena. A to je další doložitelný fakt.

Nebo nám není úředníky Správy Národního parku povolena oprava lesní cesty, ale následně si Národní park tu svou část pokryje novou asfaltovou vrstvou. Nebo ...

A dost! Poslední fakt, který uvádím je, že se dál k mému rozhovoru a dalším případným reakcím již nebudu vracet. Raději svoji energii v této těžké době věnuji své práci, než boji s ideologiemi.

A tučně dodávám: **Existence Národního parku mi nevadí, naopak ji vítám a rád bych s Národním parkem spolupracoval jako s rovnocenným partnerem.** Bohužel, v posledních letech lze takto spolupracovat pouze s jednotlivými lidmi. Protože mezi ně řadím i pana ředitele Hubeného, se kterým se znám již třicet let a jehož práce si vážím, věřím, že se mi nakonec splní přání o tom, že budeme spolupracovat, a ne bojovat.

*Miroslav Řežábek,
ředitel Městských lesů Volary*



Lesy zvláštního určení

Lesy zvláštního určení jsou podle § 8 odst. 1 lesního zákona lesy, které nejsou lesy ochrannými, a nacházejí se:

- v pásmech hygienické ochrany vodních zdrojů I. stupně,
- v ochranných pásmech zdrojů přírodních léčivých a stolních minerálních vod,
- na území národních parků a národních přírodních rezervací.

Do kategorie lesů zvláštního určení lze dále dle § 8 odst. 2 lesního zákona zařadit lesy, u kterých veřejný zájem na zlepšení a ochraně životního prostředí nebo jiný oprávněný zájem na plnění mimoprodukčních funkcí lesa je nadřazen funkcím produkčním. Jde o lesy:

- v prvních zónách chráněných krajinných oblastí a lesy v přírodních rezervacích a přírodních památkách,
- lázeňské,
- příměstské a další lesy se zvýšenou rekreační funkcí,
- sloužící lesnickému výzkumu a lesnické výuce,
- se zvýšenou funkcí půdoochrannou, vodochrannou, klimatickou nebo krajinnotvornou,
- potřebné pro zachování biologické různorodosti,
- v uznaných oborách a v samostatných bažantnicích,
- v nichž jiný důležitý veřejný zájem vyžaduje odlišný způsob hospodaření.

Tělesně postižení hodnotili a plánovali



Dne 28. února 2020 se od 16 hodin uskutečnila ve Společenském sále Města Volary členská schůze Svazu tělesně postižených v České republice z.s., místní organizace Volary. Schůze se zúčastnilo celkem 145 členů z celkového počtu 193. Nutno podotknout, že se jednalo o mimořádný počet přítomných. V úvodu byla symbolickou minutou ticha vzdána čest našim zemřelým přátelům.

Pozvání na schůzi spolku využil starosta města p. Mgr. Vít Pavlík, který pozdravil všechny zúčastněné, popřál mnoho zdraví a úspěchů a zopakoval příslib aktivní pomoci spolkům obecně. Místostarostka Bc. Jana Bártová též pozdravila jednání spolku a seznámila přítomné s problematikou SENIOR PASŮ. Dále využila možnosti a přijala účast p. Mgr. Kateřina Borovková, DiS. z Krizového centra Prachatice, která seznámila s náplní činnosti a možné pomoci tohoto zařízení členkám a členům našeho spolku.

Přítomní si kromě toho vyslechli vyhodnocení činnosti a akcí v uplynulém roce, stejně jako zprávu o hospodaření v roce 2019, zprávu revizní komise a konečně

i přehled aktivit a akcí plánovaných na letošní rok. Zejména vystoupení hospodáře se dotýkalo každého člena spolku, poněvadž bylo rozhodnuto, že členské příspěvky budou platit všichni členové bez ohledu na věk (100 Kč/rok) a dále i to, že nově pro letošní rok vyzkoušíme finanční náročnost příspěvku na pedikúru, kdy rovněž rušíme věkovou diskriminaci a příspěvek ve výši 95,- Kč jedenkrate za rok náleží tedy každému členovi spolku.

Stěžejními akcemi v letošním roce by měl být rekondiční zájezd do Krkonoš (10.–15. 5.) – ještě se lze do 20. 3. přihlásit, v sobotu 4. 4. proběhne Turnaj tří měst v bowlingu tělesně postižených (Volary, Vimperk – říjen, Prachatice – listopad), 26. 6. se uskuteční posezení u táboráku s opékáním a harmonikou, celodenní zájezd do Třeboně (prohlídka zámku), přejezd do Týna nad Vltavou a sledování Saturnina na místním „otáčku“ (14. 8.), zúčastníme se Borůvkobraní v Borovanech (11. 7.), návštěva klání harmonikářů v Hracholuskách (24. 10.), v listopadu zájezd do Maďarských lázní v Bükfürdő (bohužel již plně obsazen!) a v čase Adventním Mikulášské posezení (4. 12.).

Samozřejmostí je i financování rekondičních pobytů a zájezdů, doplatky na dopravu apod. Při této příležitosti předseda spolku poděkoval vedení města za přidělení dotace, díky níž bude možné zorganizovat více akcí. Stejný dík patří i všem sponzorům, kteří podpořili náš spolek. Je vidět, že pomoc druhým je těmto dárcům vlastní. Zde bych rád upozornil, že průměrný věk našich členů je 72 let, nejstaršímu 94 a nejmladšímu 41 let. O to větší poděkování patří všem dárcům a přispívajícím.

Na jednání byl zvolen výbor spolku, tentokrát devítičlenný. Schůze byla zakončena hudebním zpestřením a mnohým se ani nechtělo odcházet.

Děkujeme všem za účast, mnohým za podporu a těšíme se na setkání na dalších akcích.

S ohledem na vzniklou pandemii se samozřejmě utlumila i činnost našeho spolku. O zahájení akcí budou všichni členové včas informováni.

*Za výbor STP hospodář
František Zach*



Oslavenci měsíce – DUBEN 2020:

Marie SOBOTOVIČOVÁ
Olga ZMRHALOVÁ
František ZMRHAL
Jaroslav ŠIMAN
Jitka LUKSCHOVÁ
Květa BÖHMOVÁ
Marie INTERHOLZOVÁ

Jiřina ŠIMLÍKOVÁ
Jiří KONOPA
Bohdana KROUPOVÁ
Růžena TOUŠKOVÁ
Květa MONDEKOVÁ
Hana NACHLINGEROVÁ
Marie ŠVECOVÁ

Oslavenci měsíce – KVĚTEN 2020:

Hana KALISTOVÁ
Václav KUBÁT
Anna MORONGOVÁ
Věra GOGOVÁ
Petr KONRÁD
František ROKŮSEK
František ŠPERKA
Jiří KOLBABA
Jana HOJDEKROVÁ
Libuše KOVALČÍKOVÁ
Lotka PIJÁČKOVÁ

Marcela STROUHALOVÁ
Drahomíra KOPEČKOVÁ
Jaroslava NOVÁ
Jana RŮŽIČKOVÁ
Jana NECHUTNÁ
Marie KAZAROVÁ
Ivana MORONGOVÁ
František ZACH
Marie LANGOVÁ
Květa HOLUBOVÁ

Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.



Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Dne 18. 3. 2020
jsme vzpoměli smutné
druhé výročí, kdy nás
opustila naše milovaná
babička, maminka, tchýně,
paní



Růžena MUŽIKOVÁ,

kteřá by dne 13. 3. oslavila své nedožitě
86. narozeniny.

S úctou a láskou stále vzpomínají
synové a vnuci

Dne 1. 4. 2020
uplynuly již čtyři roky
od chvíle,
kdy nás navždy opustil
pan



Josef DOLEJŠEK.

Vzpomínají otec,
sourozenci Libuše a Vratislav s rodinami

*Jak tiše žila, tak tiše odešla.
Skromná ve svém životě,
velká ve své lásce a dobrotě.*



Dne 12. 4. 2020 to byl rok,
kdy nás navždy opustila
maminka, babička
a prababička,
paní

Markéta KOVÁŘOVÁ.

S láskou vzpomíná Eva s rodinou.

*Přestalo srdíčko bít,
přestala ústa se smát,
budeme synáčku drahý
stále vzpomínat.*



Dne 25. 4. 2020
uplynulo šest let,
kdy nás navždy opustil
pan

Josef HOLÝ.

Vzpomínají rodiče a sestra.



Dne 18. května 2020
uplynou čtyři roky od chvíle, kdy nás opustil
pan

Pavel SEDLÁK.

Vzpomeňte s námi.

*Děkujeme za to, že jsi byl,
za každý den, který jsi s námi žil.*



Dne 10. 5. 2020 uplyne
smutných sedm let,
kdy nás navždy opustil
milovaný tatínek, dědeček
a pradědeček,
pan

Jiří TOMEK.

S úctou a láskou vzpomínají děti s rodinami.



Pracovnice České pošty Volary vřele děkují asistentovi prevence kriminality panu Michalu Runčákovi za pomoc při organizování vstupu klientů na naši pobočku. Mnoho občanů bohužel nerespektovalo nařízení dané vládou a díky panu Runčákovi, který se svědomitě zhostil svého úkolu, byl chod pošty bezproblémový.

Dřevěný pařát (Cudrovice)

V každé šumavské chalupě, v tom rohu, co stával stůl s lavicí, visíval pod stropem zavěšený kříž a několik obrázků světců či světic. Svatý kout se tomu místu říkalo a každý Šumavák, ať hovořil česky či po německu, měl tak své svaté patrony na skle malované odmalíčka každodenně pěkně na očích.

Vychovávali ku zbožnosti, bez které by se těžký život horalů nemohl ani unést, a chránili stavení, hospodáře i chasu před vším zlem a neřádstvem. V jedné chalupě v Cudrovicích však měli mezi posvěcenými obrázky prapodivnou zvláštnost: kousek jakéhosi kořene, či snad zpitvořené větve, připomínající slepičí pařát. Tradovalo se, že si ho snad jeden z prapradědů přinesl z vojny pro štěstí, které teď strážil i v této cudrovické chalupce.

Jestliže si za ta léta všichni na podivný kus klacku, co visel na čestném místě mezi krucifixem a svatým Nepomukem, zvykli, Hubertovi, jenž se do chalupy příženil, se přičil od první chvíle. A tak toho rána, co odnesli nebožtíka pantátu na hřbitov za vsí, a Hubert se stal hlavou rodiny, vzal pařát, a když šel nad údolím Blanice do Záblatí, hodil jej dolů ze srázu. Neušel však ani půl míle, noha mu na prudkém svahu ujela a zastavil se až v řece. Zle si nohu pochroumal a zpátky se dobelhal až těsně před setměním.

Tam jej čekala ubřečená žena, že jim mezitím, co byl pryč, poslo tele, a protože nikdo nevěděl, jakou mělo to uhynutí příčinu, museli je bez užitku spálit. Hubert nevěděl, z čeho má být nešťastný víc, jestli

ze ztráty dobytka či pochroumané nohy. Jak se však říká, neštěstí nechodí po horách, ale po lidech, a nikdy samo samotinké. Ráno dostal nejstarší Hubertův syn horkou

žena, běhala od jednoho k druhému, tomu dávala obklady na čelo, druhému zas na pohmožděný kotník. A když tak běhala z jednoho rohu stavení do druhého, všimla si, že mezi křížem a obrázkem vedle chybí dřevěný pařát. Vyděšeně koukla na Huberta, který se krčil v koutě, a ani se neopovažoval hledat nějaké ospravedlnění.

I jemu totiž došlo, že za tím vším trápením, co se na ně sneslo, stojí jeho nerozumný čin. Ale co teď s tím? Pařát byl někde v rokli nad Blanicí, možná v řece, možná zapadlý mezi kameny. Navíc tam teď leželo na půl metru sněhu, takže každé hledání by bylo marné. No, Hubert s Ančou jako na smilování čekali, až sleze sníh, aby se vydali pařát hledat.

Mezitím jim víchř polámal nejlepší smrk v lese pod hradem, liška zadávila šest slepic, a navíc se jim v chalupě přemnožily myši hned poté, co se ztratil jejich zrzavý kocour Matyáš.

Hned, jak přišlo jaro, utíkali na místo, kde Hubert ten čarovný kus dřeva zahodil, a celý týden prolézali roští i písčiny na břehu, než jej šťastně našli. Není třeba dodávat, že vzápětí zas visel na svém starém místě hned vedle kříže a štěstí se do Hubertovo chalupy zas vrátilo.

Tak či onak, už na podzim se Anče narodila dvojčata, kluci jako buci, a odmalíčka jim rodiče vštěpovali, že nikdy nesmí vztáhnout ruku na ten pařát, co si přivezl praděd z války v daleké Francii.

*Jaroslav Pulkrábek
kresba Marie Petřmanová*



nemoc a bylo třeba zajít pro doktora. Jenže Hubert se nemohl na nohu pořádně ani postavit a navíc, i kdyby mohl, v noci napadlo tolik sněhu, že by se z chalupy do Volar k felčarovi stejně nedostal. Anča, Hubertova

Co se vám vybaví, když se řekne „VOLARY“

Stanislav Lacina, Volyně 1925

„Volary, to pravý Betlém. Domky jako perníkové chaloupky roztroušeny po lukách i seskupené v celé ulice. Jiný, úplně nám dosud neznámý, kraj. Typické stavby a rázovitý, divnou mluvou se dohovořující lid, nedůvěřivý a rvavý, a přece dobrý, hospodařící svým po pradědech převzatým způsobem, připomíná nám naše Chody.

Ač Němci, přece nesplynuli s pravými Němci, liší se řečí i krojem od ostatních, a nebýti nespovědomitých polovzdělanců, kteří do nich vtlokají nenávislnou nevráživost, zdálo by se nám, že zachovali pro sebe kus původní rajske prostoty a dobroty.

(Po noclehu v německém, ale vzorně čistém hotelu, vydáme se na druhý den na Plekenštejn.)

Krásy Šumavy, str. 24, turistická propagační přednáška se světelnými obrazy, KČT Volyně, 1925



Č. p. 41 – Zenz nebo Stainer-Helm

Jde o štítově orientovaný poloroubený volarský dům alpského typu s částečně dochovanou vnitřní dispozicí. Celá usedlost je roubená z hranolů, západní průčelí je pobito šindelem. Pochází patrně z 18. století. Při odsunu v roce 1946 odešla do Německa i majitelka domu č. 41 paní Pauline Haselsteiner, rozená Sautheilt, i manželé Helmut a Hermine Nagelmüllerovi, kteří zde rovněž bydleli. V roce 1951 byl, jako jeden z nejzachovalejších starých volarských domů vzat pod památkovou ochranu. Následně prodělal důkladnou opravu a sloužil jako turistická ubytovna. Rekonstruován byl opětovně v roce 1983. Po roce 1989 vystřídal několik majitelů, než ho v roce 2003 v polorozpadlém stavu, na podnět pana Miloslava Zámečnicka, koupil Rudolf Bayer. Společně pak dům č. p. 41 zrekonstruovali a od roku 2006 je zde penzion Sněžná.

Jitka Nachlingerová, muzeum



Kronika města Volary (rok 1945):

Americké jednotky přicházejí do Volar 4. a 5. května. Střílí se na Budějovické, kde byly zasaženy čtyři domy dělostřeleckými náboji, železničářský dům v Partyzánské utrpěl 60 zásahů leteckým kulometem. Úpornější boje svedeny u Soumarského mostu, zde padlo mnoho Američanů. 6. května se Němcům podařilo most vyhodit do povětří.

15. května o 12. hodině přicházejí první dva naši četníci. Měli doporučení od vrchního amerického velitele majora Huppe a povolení k volnému pohybu v okrese 30 mil. Poněvadž oba zde sloužili před válkou, místní Němci je vítali s „Grüß gott“. 26. května dostává četnictvo posilu, 28. 5. přibývá do Volar 100 mužů posádky.

Osobnost Volarska

Bohuslav Vinš

Narodil se 18. května 1901 v Praze. Rodiče Bohuslava se rozvedli a on od svých 7 let vyrůstal s matkou. Roku 1912 se stal žákem chlapecké měšťanské školy v Horažďovicích. V roce 1916 začal studovat na Českém ústavu pro vzdělání učitelů v Českých Budějovicích. 6. června 1919 vystoupil z římsko-katolické církve a prohlásil se za osobu bez vyznání. Ve škole bylo jeho chování opakovaně hodnoceno sníženým stupněm a propadl ze základních předmětů jako pedagogika a čeština. Maturitu složil na podzim, a to úspěšně. 30. června 1920 se odstěhoval do Velhartic. Po absolvování učitelského ústavu nastoupil základní vojenskou službu v Plzni u „pětatřicátníků“, kam narukoval i během mobilizace roku 1938 v hodnosti poručíka. Učitelskou dráhu započal na Hlučínsku. Po čase se vrátil na Šumavu a jeho prvním působištěm byla škola ve Všerubech. 29. srpna 1925 se v Praze oženil s Markétou Jungovou a 13. června 1926 se jim ve Všerubech narodil prvorozený syn Miroslav. V letech 1928 a 1929 působil v Mokřanech u Petrovic, kde bydlel s rodinou v osadě na Javoříčku a zde se mu roku 1928 v říjnu narodil druhý syn Bohuslav. O dva roky později přišel jako kantor do Volar. Po odchodu Jana Tolara přebíral Bohuslav Vinš předsednictví místního odboru Národní jednoty pošumavské. Roku 1931 při velké slávě Vinš jako řídicí učitel přebíral od inspektora Štolcparta nově otevřenou budovu školy. Vinšův zájem o věci veřejné (o společenský život volarské české menšiny) publikoval v Zájmech Pošumaví a v měsíčníku Zlatá stezka. Pro své děti napsal spisek „Z minulosti Volar a okolí“ a je autorem básní, do nichž vložil své pocity z působení na Šumavě ve 20. a 30. letech. Bohuslav Vinš odešel z Volar ještě před mnichovskou dohodou, syn Miroslav chtěl studovat střední školu, která však ve Volarích nebyla. V roce 1936 se přestěhoval do Českého Vrbného u Českých Budějovic, kde přečkal německou okupaci jako řídicí učitel dvoutřídní obecné školy. Do Volar se Bohuslav Vinš již nevrátil. Pedagogické práci se věnoval až do svého odchodu na odpočinek, 19. listopadu 1982 zemřel ve věku 81 let.

Jitka Nachlingerová, muzeum

Z Volar vyšla smrt

Přiblížil se květen a já si vzpomněl na kladení kytky u pomníčku neznámého sovětského vojína v lese před Chlumem. Bývala to prý velká sláva. Hrála hudba, pronášely se proslovy, pionýři stáli čestnou stráž. Bylo mi to ale trochu divné. Tady přece na konci války operovali výhradně Američané. Demarkační čára byla dost vzdálená. I když o jednom zastřeleném sovětském vojínovi ve Volarech jsem slyšel vyprávět kuriozní historku.

V květnu 1945 někde v Netolicích sebral malý nákladní automobil, jezdil po kraji a kradl psací stroje. Američané ho ve Volarech zadrželi a protože usoudili, že se zbláznil, předali ho Rusům. Zanedlouho pak do Volar přišla pozvánka na popravu. Ale i kdyby to byla pravda, s tímto případem to rozhodně nemá nic společného.

A tak jsem se vyptával lidí. Dost těch starších si vzpomnělo, že tam jako děti chodili z Volar se školou. Ještě na samém konci padesátých let. Později pak prý již ne. Někdo vydoloval z paměti, že v těch místech zahynul ruský zajatec při transportu. Podařilo se mi postupně shromáždit nějaké informace a z nich složit alespoň přibližný náčrt toho, co se tu tenkrát stalo. A jestliže historka o psacích strojích mohla vyloudit úsměv, i když poněkud morbidní, z toho, co jsem následně zjistil, mě mrazilo ještě pěkně dlouho.

Po trase Volary-Želnav a dál opravdu v dubnu 1945 nějaký pochod zajatců šel. Přestože od toho židovského se poněkud lišil, krutost dozorců byla bohužel stejná. O události se dá leccos nalézt v protokolech soudního líčení, které po válce probíhalo. Poprvé se zprávy o tomto transportu vojenských zajatců objevují 7. dubna 1945 ve Volarech, bez vysvětlení, jak se tam octl. Snad přijeli vlakem ze Slezka, kde byli nasazeni v kamenolomu. Mělo jít přibližně o pět set válečných zajatců, převážně Rusů, ale snad i Američanů, Britů, Francouzů, ale i Slováků a Maročanů. Jednou z věcí, kterou se tento transport lišil od pochodu



smrti, který ve Volarech na počátku května naopak končil, bylo složení dozorců. Ti se totiž během pochodu měnili často i ze dne na den, nebo dokonce i v průběhu jediného dne a předávali si zajatce od obce k obci. Rekrutovali se z místního Volkssturmu či příslušníků Hitlerjugend. Ale bestiálností se naprosto vyrovnali dozorcům koncentračních táborů a ani patnáctiletí výrostci nebyli výjimkou. Stav vězňů byl podobný jako v případě židovek. Na kost vyhublá zbídačená těla oděná do zbytků uniforem. Na nohou dřeváky nebo jen chodidla obalená do hadrů.

7. dubna tedy průvod vyrazil z Volar po silnici k Chlumu. Ještě, než tam však dorazil, byl v lese před obcí jeden ze zajatců ubit příslušníky volarského Volkssturmu a na místě pohřben. Mohlo by se jednat o toho našeho sovětského vojáka? Zatím nevím, ale pokračujme dál.

Večer prošli Chlumem, kde došlo k výměně některých dozorců včetně velitele transportu. Místní chtěli vězňům dát polévku, ale dozorcí jim v tom zabránili a hnali zajatce dál. Do těch, co již nemohli, kopali, mlátili je holí, dokud se zas nepostavili na nohy. Asi v půl desáté večer dorazili do Pěkné. Přestože jim byly zdejšími obyvateli k přenocování nabídnuty stodoly se senem, dozorcí nechali zajatce spát venku, ačkoli se teploty pohybovaly několik stupňů pod bodem mrazu.

Studenou noc nepřežil jeden ze zajatců, kterého pohřbili na louce u zdi hřbitova v Pěkné. Jeho ostatky byly 9. října 1946 vyzvednuty a dle protokolu nebyly nalezeny stopy po střelném zranění ani jiném násilí, které by bezprostředně zapříčinilo smrt. Ta nastala zřejmě z důvodu vyčerpání a podchlazení. Šlo o muže, stáří mezi 30–40 roky, oděného do tmavě modrého kabátu s hladkými knoflíky, zřejmě Marokánce sloužícího ve francouzském koloniálním vojsku. V době exhumace byl hrob označen křížem z hoblovaných prken. Nápis na plechové tabulce však v rozporu s pitvou hovořil o Američanovi („*Hier ist am 8. 4. 1945 gestorben ein amerikanischer Kriegsgefangener. Name und Alter unbekant. Requiscat in Pace.*“).

8. dubna vyrazili na pochod již v sedm ráno směrem k Želnavě. Než tam však došli, zemřel další zajatec. Pohřben byl na okraji obce, asi padesát metrů od zdi hřbitova. Exhumace byla provedena ve stejný den jako v předchozím případě. Přímé násilí nebylo opět prokázáno, příčinou smrti bylo hladovění a vyčerpání. Opět šlo o Marokánce, jen uniforma byla tmavozeleňá. Hrob byl označen křížem z březových větví a bez nápisu.

Ze Želnavy však průvod nepokračoval dále na Horní Planou, nýbrž se zřejmě z neznámého důvodu vrátil zpět do Chlumu, tam opět změnil směr a kolem poledne se vrátil znovu do Želnavy. Zde přibližně půl hodinu odpočívali. Opět byli zahrání vesničané, kteří zajatcům přinesli jídlo. Pak se průvod znova zvedl a za pomoci bití a kopanců byl hnán dál. Podle protokolu měli do Horní Plané dorazit kolem jedné hodiny po poledni, což je nereálné, neboť je to více než sedm kilometrů.

Na kraji obce odpočívali až do deváté hodiny večerní a po opětovné změně velitele transportu se vydali opět na cestu, přestože přšelo. Ty, co byli neschopni chůze, naložili na deset koňských potahů, zbylí zajatci pochodovali ve čtyřstupech před vozy.



Noční pochod do Černé v Pošumaví byl ještě tragičtější než předchozí etapy. Zubožení zajatci, přestože jim Hornoplánští nabízeli jídlo, směli jíst jen listí a trávu. Během necelých tří hodin zemřelo sedm (nebo snad osm) zajatců, z nichž většina byla zastřelena. Starosta Hůrky dostal příkaz, aby se postaral o pohřbení mrtvol. Jedna byla nalezena na okraji u lesa zvaného Rosberg, další pouze jen o několik metrů dál. Jeden zajatec našel smrt před odbočkou na Jenišov a jiný u potoka Erlenbac, poslední u kříže před domem č.p. 6 v Hůrce. Našel jsem v pramenech dvě místa, kde měl být jejich společný hrob. Pravděpodobně byl ale u samoty Karlovy Dvory.

I v tomto případě se exhumace konala 9. října roku 1946. Zápis komise přinesl hrůzné svědectví: „*Lebka jedné z obětí vykazuje prasklou lebeční kost po úderu tupým předmětem, lebka druhé oběti vykazuje na temeni vlevo vzadu vstřel, lebka třetí oběti vstřel nad levým okem, lebka čtvrté oběti vstřel v týlní kosti a ostatky posledního mrtvého nenesou žádné známky násilí. Dva ze zajatců byli zastřeleni pistolí ráže 9 mm, jeden pistolí ráže 6,35 mm. Ve všech případech kulky pronikly do lebek shora a zastřeleni tak již museli ležet nebo sedět. U jednoho z mrtvých byla nalezena kovová zajatecká identifikační známka s číslem 3217 a někteří byli oblečeni do ruských vojenských pláštíků.*“

A tady sem narazil na problém, kolik těch mrtvých vlastně bylo. Z protokolu vyplývá, že ostatky zavražděných zajatců byly uloženy do pěti dřevěných rakví, avšak existuje možnost, že zde byly ještě neúplné ostatky šesté oběti, které komise pro jejich nekomplexnost nemohla blíže určit. Samotný Hans Janak, který velel transportu z Horní Plané do Černé v Pošumaví, se přiznal k šesti mrtvým. Jestliže exhumace proběhla za více než rok, vyloučil se konal již dva měsíce po události.

O zbývající dvě oběti se měli postarat hrobníci z Černé. Jednu oběť našli v příkopu u domu Emila Storka a druhou na protějším břehu Olšiny. Oba byli pohřbeni nedaleko cesty na louce. I tady zápis exhumace z 9. října 1946 uvádí, že šlo o vraždu.



Z Černé po změně vedení transport pokračoval do Dolní Vltavice a zajatci tentokrát mohli přespat v dřevěných kůlnách. Po další změně velitele transportu snad pokračovali do Aigenu, kde se jeho stopa v českých archívech ztrácí.

Velitel transportu etapy z Horní Plané do Černé v Pošumaví, hornoplánský rodák Hans Janak se vrátil do Horní Plané a byl 11. července 1945 zatčen a 10. prosince 1946 odsouzen Mimořádným lidovým soudem v Českých Budějovicích k trestu smrti. Zadržen a 9. dubna 1946 byl k smrti odsouzen i Frank Gramlinger z Hořic na Šumavě, který velel transportu na úseku Černá – Dolní Vltavice. Tomu přitížily skutky z podzimu roku 1938.

Po exhumaci v říjnu 1946 bylo všech deset (či devět) obětí, které zemřely mezi Pěknou a Černou v Pošumaví, pochováno ve společném hrobě na hřbitově v Horní Plané.

Dočetl jsem štosy papírů a poznámek. Nebylo to veselé čtení, ale chtěl jsem najít odpověď na otázku, kdo byl tím mužem, jemuž vzdávali poctu jak lidé z Chlumu, tak z Volar a proč se s tím přestalo. Je jednou z obětí popsaného pochodu smrti? A přestože faktů se zdá být dostatek, několik otazníků zůstává.

Nenašel jsem nikde zmínku o exhumaci hrobu u Chlumu. Jeho existence totiž vyšla

najevo až při soudu s Janakem, což bylo měsíc po exhumacích ostatních. Byly tedy ostatky vyzdvíženy někdy později?

Na druhou stranu se uvádí, že všech deset obětí pochodu smrti bylo po válce exhumováno a pohřbeno na hřbitově v Horní Plané. Počítá se do toho počtu i problematická šestá oběť z hrobu u Karlových Dvorů? Nebo onen z Chlumu? Zřejmě platí první možnost.

Často se v minulosti, vzhledem k režimu, který tu panoval, uvádělo, že šlo o sovětské zajatce. A tak byli stejně jako onen v Chlumu oslavováni. A jak to zřejmě bylo doopravdy?

V exhumacním protokolu v případě hrobu u Karlovo Dvorech je uvedeno, že se jedná o tři Marokánce, jednoho Rusa a u páté oběti se národnost nepodařilo určit. Druhý hrob ukrýval ostatky jednoho Slováka a oběti neznámé národnosti.

Po nějakém čase jsem si vzpomněl, že mi kdysi prachatický archivář, pan Starý, dal nějaké dokumenty z poválečné doby. Trvalo mi dlouho, než jsem je našel a... bylo to ještě zamotanější.

Podle všeho šlo zřejmě o fotokopie z železnické matriky. Zápisy z konce války byly dodatečně dopsány až za více než rok. Některé údaje potvrzovaly či doplňovaly, co jsem již věděl. Co nesešlo, bylo datum. Zde byl uváděn 29. duben, tedy



o tři týdny později, než měl zemřít neznámý černoš na silnici u Želnavy, kde byl i pochován. Jiný lístek informace trochu rozšiřoval. Podle něho byl pochován na levé straně silnice vedle hřbitova, věk okolo třiceti, zemřel zmíněného dne před půlnocí. To datum mě překvapilo. Je v rozporu se vším, co jsem doposavad četl. Navíc se shodoval s informacemi o jiném transportu, který na konci dubna procházel Horní Vltaví a byl složen z příslušníků „černého plémě“, jak uváděl policejní protokol. Jde o jeden a tentýž transport? Asi ne.

Abyste toho nebylo málo, je třeba doplnit, že v onom mnohokrát citovaném Protokolu o exhumaci se uvádí, že šlo o spojenecké zajatce zastřelené při pochodu smrti ve dnech 29.–30. dubna 1938. Tedy v podstatě téměř půldruhého roku před válkou a půl roku před zábořem pohraničí.

Jel jsem se podívat na hřbitov do Horní Plané, zda nezjistím něco přímo na místě. Hrob jsem našel snadno a na něm desku s nápisem „Neznámým obětem zastřeleným u Hor. Plané při pochodu smrti ve dnech 8.–13. dubna 1945“. V dolní části náměstí je od roku 1985 druhý, poněkud již omšelý pomník, tentokrát s dvojitým textem. Na čelní straně je velkými písmeny napsáno „Na paměť obětem pochodu smrti, 1945–1985“. Z boku je malá, dodatečně instalovaná mosazná tabulka s tím samým textem, který je uveden opět jak v češtině, tak i v angličtině a němčině. Jen onen letopočet 1985 chybí. Žádné počty či národnosti ani na jednom pomníku uvedeny nebyly.

A teď co se povídá po Volarech o tom chlumském pomníčku. Každý si to ale pamatuje trochu jinak. Potkal jsem nedávno člověka, který chodil do školy v Chlumu od podzimu 1959 a ještě v květnu 1960 se tamních oslav účastnil.

Pak zřejmě proběhla exhumace. Žádné doklady jsem o ní však nenašel. Někdo říká, že hrob chtěli přesunout blíže k Volarům. Nebo ho jen upravit. A našli přitom to, co najít neměli. Snad přezku opasku, snad knoflík, nebo dokonce metál či odznak. Usoudili, že to nebude sovětský voják a buď hrob zase zahrnuli, nebo ostatky někam



převezli. A mezi lidmi šly zvěsti, že to byl německý dezertér.

Na poválečné vojenské speciálce jsem na pravé straně silnice, na samém kraji lesa směrem od Volar, našel značku pro pomník. Na novějších již nikoli. Byl jsem tam včera. Zrovna ten cíp lesa, ve kterém je zakreslen pomníček, byl zasažen vichřicí a probíhá tam těžba. Všude jsou hromady klád a chvojí. Jestli tu něco je, tak to asi nenajdu. Navíc, když vlastně ani nevím, co hledám. Měl to snad být pomník se zahrádkou. Prošel jsem křížem krážem celou oblast. Chodilo se sem téměř patnáct let. Tak by to mělo být znát. Jenže pravdou je, že o několik metrů rozšiřovali silnici právě tímto směrem. Nějaké typy mám, ale kopat tam nebudu.

Nezdá se mi, že by to byl Němec. Mohl to být Američan, což na počátku šedesátých let byl stejný padouch. Tehdejší mocipánům by se asi nelíbilo, kdyby tu měli pomník neznámého amerického vojína. To už byl přijatelnější ten „nácek“.

Smrt je však holka pracovitá a činila se i jinde a v materiálech od doktora Starého jsem objevil několik dalších nebožtíků. V lesíku mezi šenovskou hájovnou a myslivnou v Záhvozdí byl, podle hlášení Okresní správní komise v Českém Krumlově z roku 1946, dne 13. května 1945 Američany zastřelen jedenatřicetiletý poručík wehrmachtu Herbert Michel. Po dvou dnech byl na témže místě pohřben. V protokolu jsou veškeré jeho osobní údaje, proč byl zastřelen, se tu však nepíše. Prý „výpovědi jsou odchilné“ (to měkké i tam opravdu je).

Ve fotokopii matriky je však uveden Bernard Michl a doba smrti mezi 5.–9. květnem 1945, příčina smrti uvedena nebyla.

Ale ani to není vše. 3. srpna 1945 byl v lese u želnavského nádraží nalezen neznámý uprchlík z Jugoslávie, který zemřel při transportu z Českých Budějovic do Haidmühle a byl vrácen Američany. Na stejném místě za stejných okolností byla nalezena podle údajů v matrice ani ne dvouletá Herta Kirst. U obou je jako pravděpodobná příčina smrti uvedena infekční choroba. Ale zápisy v matrice byly, jak jsem zmiňoval, dopsány až po roce. Datum jak smrti zajatce, tak věk Herty nemusel odpovídat pravdě.

Ale jak se ukázalo, rozpory jsou i v Protokolu o exhumacích pochodu smrti, tedy dokumentu veskrze úředním i v zápisech z výsledků Janaka a dalších svědků, kde se dokonce uvádí, že mrtvé zajatce exhumovali hned po válce američtí vojáci. Četl jsem svědectví několika lidí, kteří byli očitými svědky tehdejších událostí a s několika se setkal i osobně. Výpovědi se lišily snad ve všem. Každý to pochopitelně viděl trochu jinak. Kdo se tedy zmylil, či svědectví se nevíce blíží skutečnosti?

A zubatá řádila dál. Našel jsem záznamy o případu, kdy 1. května 1945 u Perneku zastřelil jeden německý doktor nejdříve manželku, pak i šestiletou dceru a nakonec sebe. Už toho na mě bylo moc. Další desky jsem již neotvíral. Vždyť jsem chtěl jen objasnit případ chlumského „neznámého vojína“, a zatím jsem se vůbec nehnul z místa. Jen ti mrtví se mi tu začínají kupit.

Jaroslav Pulkrábek



Nové tituly

Beletrie



Bauer Jan: Kdo zradil krále – případy královského soudce Melichara

Historická detektivka se soudcem Melicharem a jeho pomocníkem Božetěchem, odehrávající se za vlády Jana Lucemburského. Soudce Melichar z Roupova uzavře smlouvu s ďáblem, na kterou málem doplatí.



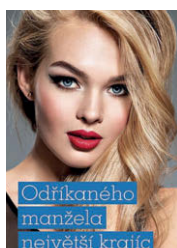
Minier Bernard: Na okraji propasti

Mladá Francouzka Moira pracuje v oblasti nových technologií. Když se kvůli vývoji nového softwaru ocitne v hongkongském digitálním gigantu Ming, má pocit, že ji někdo stále sleduje. Mezi zaměstnanci firmy rychle narůstá počet násilných úmrtí a Moira zjišťuje, že svoboda pod taktovkou algoritmů je pouze krutá iluze. Znepokojující thriller o zneužívání moderních technologií ukazuje nejtemnější stránky digitálního světa. Není to dystopie – už se to děje.



Jakubková Alena: Odříkaného manžela největší krajíc

Agáta zanevře na muže a rozhodne se budovat kariéru jako šéfredaktorka společenského časopisu a žít už navždy sama. Osamělost si nepřipouští, raději se vrhá do práce. Pak jednou, když hledá u rodičů v malebné chaloupce v Malé Úpě, kde vyrůstala, svůj rodný list, nalezne na dně šuplíku dopis, který napsala její sestra Laura, kterou nikdy nepoznala. Dopis je však datován více než deset let po Laurině údajné smrti...



Morrisová Heather: Cilčina cesta

Román, inspirovaný skutečnými událostmi, vypráví o životních útrapách Cilky Kleinové, pocházející ze Slovenska. V roce 1942 byla Cilka se svou rodinou deportována do Osvětimi. Válku přežila pouze ona. Tehdy šestnáctiletou dívku si vybral velitel Osvětimi-Březinky pro svoji osobní zábavu. To byla cena za život, ale i důvod k dalšímu trestu po osvobození tábora. Místo návratu domů, do Československa, Cilku poslali do sovětského gulagu ve Vorkutě...



Kane Ben: Střet impérií

První díl dvousvazkového výpravného díla. Britský autor historických románů Ben Kane jako vždy umně staví na skutečných i smyšlených postavách, tentokrát na pozadí strhujícího období římských dějin – druhé makedonské války.



Sherrat Mel: Pššt – Někteří tajemství by měla zůstat v rodině

Když byl George Steele zavražděn, naskytla se Grace Allendalové příležitost vrátit se do rodného města, odkud s matkou před více než 20 lety za dramatických okolností utekly. Grace ví, že její návrat není vítán, a tím méně, když je členkou policejního sboru...



Pro děti a mládež

Kovář Karel Kovy: iPohádka

Co se stane, když se připojí k internetu pohádkové království?

Odpověď čeká nejen za devatero horami a devatero plastem znečištěnými řekami, ale i v této knize! Buďte připraveni na vše, jen ne na tradiční pohádku.

Kniha byla nominována na literární cenu „Cena Český Bestseller – 2019 – Česká literatura pro děti a mládež“.



Žák David Jan: Žeberův odkaz

Jedenáctiletý Edwin zmizel! Jeho kamarádům Anežce, Viky, Ptáčkovi a Klárce je jasné, že to nějak souvisí s profesorem Žeberou a zápisníkem, který by v nepovoláných rukou proměnil šumavské hvězdy v kamennou poušť. Nezbyvá než se pustit do pátrání na vlastní pěst. Parta dětí však nebude hledat jenom Edwina, ale i průchody do tajemného světa Trombů. Stopy vedou k záhadnému pokladu a také k dávnému přátelství, které se za podivných okolností rozpadlo.



Kinney Jeff: Deník malého poseroutky – Na spadnutí (14. díl)

Nečekané dědictví umožní rodině Grega Heffleyho důkladně přestavět dům. Jenže brzo se zjistí, že taková rekonstrukce není vůbec žádná legrace. S každou zdí, která jde

k zemi, se objeví nějaký nový problém: shnilé dřevo, jedovatá plíseň, nevídané potvůrky a ještě něco mnohem zlověstnějšího. Greg i jeho rodina pak začnou pochybovat, jestli to celé vůbec stálo za to. Až se prach konečně usadí, ukáže se, zda budou Heffleyovi vůbec moci zůstat... nebo se budou muset odstěhovat z města?

Kniha byla nominována na literární cenu „Cena Český Bestseller – 2019 – Překladová beletrie pro děti a mládež“.



Fišarová Michaela: Plác! Tác! Bác!

Krátká a rytmická říkadla pro společné chvíle dětí a dospělých jsou inspirací pro rodiče, jak je možné si hrát a rozvíjet dětskou fantazii i motoriku. Barevně výrazné ilustrace navíc stimulují také zrak.



Naučná literatura

Hanč Zdeněk, Beneš Jiří, Faltýnek Fric Zdeněk, Pavlíčko Alois, Zapletal Michal: Denní motýli a vřetenušky jižních Čech

Tento atlas představuje všechny druhy denních motýlů a vřetenušek Jihočeského kraje, včetně druhů vymřelých i vzácných migrantů.

Přináší údaje o jejich aktuálním i historickém rozšíření včetně síťových map, údaje o změnách v jejich výskytu, příčinách ohrožení a řeší možnosti jejich podpory a péče. Poprvé také uvádí aktuální regionální červený seznam denních motýlů a vřetenušek pro Jihočeský kraj.

Nedílnou součástí publikace je také množství fotografií živých motýlů pořízených v poslední dekádě převážně v jižních Čechách a také fotografie jejich jihočeských biotopů.



Urban Mark: Kauza Skripal – Příběh ruského špiona, který přežil svou smrt

Kniha o nové špiónáži válce mezi Západem a Východem je založena na mnoha hodinách exkluzivních rozhovorů známého zahraničněpolitického a bezpečnostního redaktora pořadu BBC Newsnight a spisovatele a Marka Urbana se Sergejem Skripalem, které proběhly krátce předtím, než se Skripal stal obětí chemického útoku.





Městské lesy Volary s.r.o.

V Kasárnách 645, 384 51 Volary

PRODEJ PALIVOVÉHO DŘEVA

odřezky z manipulace dřeviny smrk, jedle, borovice

cena 350,- Kč/prm

2 m výřezy smrk, jedle, borovice

cena 450,- Kč/prm

ceny včetně DPH

kontakt: p. Stuchlík tel. 724 633 170 E-mail: mlvolary@email.cz

VISHAY®

VISHAY Electronic

pracoviště Volary

přijme pro urgentní výrobu
ve dvojsměnném provozu
brigádníky (vysokoškolské studenty).

Nástup možný ihned.

Kontakt: Jana Lafatová, 388 302 404

JARNÍ VÝPRODEJ EKOBRIKET A PELET

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU



- **EKOBRIKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- *Nejlevnější, čerstvá*
- **MULČOVACÍ KŮRA**

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

Dle počtu odebraných palet DOPRAVA ZDARMA!



ČISTÉ TEPLLO PRO VÁŠ DOMOV

EKOPALIVO

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.

Mobil: +420 734 768 420

E-mail: prodejnavetmri@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce

Mobil: +420 777 917 714

E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz



HLEDÁM BRIGÁDNÍKY

na prodej točené zmrzliny do Volar a Nové Pece.

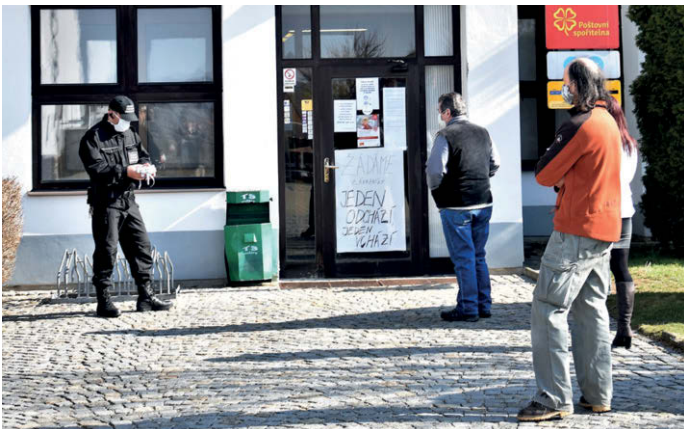
Bližší informace na tel. č. 731 145 969



Krizové centrum v Ľčku. Jaroslav Pavlík vyráží na nákup.



Dámy v první linii obstály na jedničku.



Asistenti jsou všude, kde je jich třeba.



V Domečku se šilo, šije a šít bude. Asi ještě dlouho.



Není nutno, aby bylo přímo veselo...



Velikonoční bohoslužba tak trochu jinak.



Hasiči to umí jak s vodou, tak s dezinfekcí.

Foto: Jaroslav Pulkrábek



Roušky se zřejmě stanou zajímavým dárkovým artiklem.

